

spolupráce • projekty • lidé • dotace • granty • peníze

ZPRAVODAJ

1/2019

Místní akční skupiny Posázaví

Tuny odpadků, stovky dobrovolníků, zima a déšť

Čistá řeka Sázava 2019 v číslech

Den Země v Sázavě

Tuny odpadků, stovky dobrovolníků, zima a déšť – taková byla Čistá řeka Sázava 2019

K řece Sázavě se po roce vrátily party dobrovolníků, aby vyčistily břehy známého toku od nepořádku. Tradiční jarní úklid nazvaný Čistá řeka Sázava se konal už poctřinácté. Uklízelo se opět od pramene řeky až po její soutok s Vltavou, dohromady téměř 200 kilometrů. Na 90 kilometrech toku, od Kácova do Pikovic, sbíralo od 12. do 14. dubna odpadky na 800 dobrovolníků pod taktovkou společnosti Posázaví o.p.s. Jejich přičiněním odvezla svozová auta na skládky zhruba 10 tun nepořádku. Uklízela se také řada přítoků Sázavy, například potoky Benešovský, Kamenický a Jevanský.

„Děkujeme dobrovolníkům, že přišli pomáhat, i když nám letos počasí moc nepřálo. O to víc si ceníme jejich úsilí. Potěšitelné je také to, že množství odpadků u řeky ubývá. Věříme, že je to i díky naší akci, která už není pouhým úklidem. Snažíme se jejím prostřednictvím upozornit na to, že by každý měl být šetrný a ohleduplný k přírodě a svému okolí. Letošní ‚nálezy‘ v podobě pneumatik, zrezivělých kovových konstrukcí, zbytků plastového nábytku, kusů igelitů nebo plastových a skleněných lahví ukazují, že je to ještě běh na dlouhou trať. Ale blýská se na lepší časy,“ řekla ředitelka společnosti Posázaví o.p.s. Bohunka Zemanová.

Letošní úklid přinesl řadu novinek. Opět se uklízelo z lodí i břehů a řeka mezi Kácovem a Pikovicemi byla rozdělena na pět úseků – ale ne na každém z nich pracovali dobrovolníci celý víkend – někde pomáhali přírodě od odpadků dva, jinde tři dny, prostě podle potřeby. „Našemu úseku mezi Kácovem a Malovicemi zkrácení úklidu prospělo, protože v posledních letech tady moc nepořádku nebylo. Ani letos tomu není jinak, s výjimkou okolí železniční trati, která se rekonstruuje. Odpadky tam ale nejsou od vodáků, ale dělníků, kteří na trati pracují – jen z náspu pod kolejí, která kopíruje řeku, jsme v Kácově mezi kamenným mostem a Bisportem sebrali asi sedm pytlů odpadků,“ posteskla si Anička Zimová z outdoorového centra Bisport Kácov.

Stezkou vedoucí po břehu Sázavy mezi Stříbrnou Skalicí a Chocerady si vykračoval se svými rodiči i čtyřletý Matyáš. „Měli jsme už jeden plný pytel, dali jsme ho na nákladák,“ ochotně vysvětloval. Jeho maminka dodala, že po cestě nacházeli hlavně zbytky eternitu, skla a různých igelitů nebo plechovky.

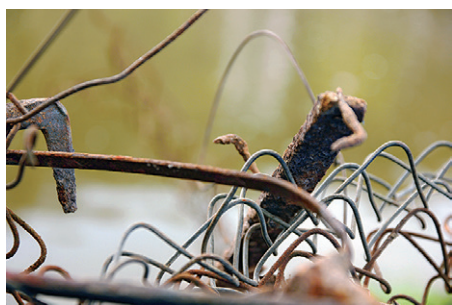
Marcela Vondřejcová z Prahy přijela uklízet řeku Sázavu už poosmé. „Baví mě to,“ smála se, když nasedala v Krhanečích do lodí. Trápilo ji jen to, že je v řece málo vody. „Nepořádku je obecně míň, ale i tak jsme měli co sbírat. Našli jsme pár pneumatik, buben od pračky, ale nebylo toho tolik jako v letech, kdy přijde povodeň,“ dodala.

Jarní úklid řeky Sázavy se stal „věcí veřejnou“. Zapojují se do něj jednotlivci, školky a školy, spolky, obce i města, podnikatelé. Někdo přiloží ruku k dílu, jiný poskytne materiální nebo finanční příspěvek, někdo připraví občerstvení, další nabídne zázemí pro dobrovolníky, další propůjčí auta na svoz odpadků. A to všechno DOBROVOLNĚ. Velice si toho vážíme. Číslo sbírkového účtu projektu je 1249-326666339/0800.

Čistá řeka Sázava byla jedním z prvních projektů svého druhu v České republice. A potěšitelné je, že inspiroval další podobné aktivity. Uklízí se například Berounka, Jizera, Morava, Svratka, Ohře, Vltava, Bečva, Úpa, Kamenice, Labe, Ploučnice, Svitava, Dyje...

Uklízejí se už ale také lesy, okolí silnic, veřejná prostranství v obcích a městech. A je jedno, pod hlavičkou jaké kampaně se tak děje. Důležité je, že se do nich zapojuje čím dál víc dobrovolníků. Teď už jen stačí je přesvědčit, že životní prostředí potřebuje naši pomoc po celý rok. Proto se letošní ročník Čisté řeky Sázavy konal pod heslem „Tři dny v roce nestačí“. Neznamená to ale, že musíme do terénu vyrážet sbírat odpadky každý týden. Stačí začít maličkostmi. Třeba omezit používání plastových pytlíků a PET lahví, dát přednost prostředkům šetrným k přírodě (například saponáty na nádobí a prání), nepotřebné věci odložit do kontejnerů na tříděný odpad nebo odvézt do sběrných dvorů...

jt

Řeka Sázava se opět uklízela už od pramene

Řeka Sázava se letos opět uklízela v celé své délce, téměř od pramene až po soutok s Vltavou. Úklid celkových asi 200 kilometrů organizovaly spolu se společností Posázaví o.p.s. také místní akční skupiny Havlíčkův kraj, o.p.s., Královská stezka o.p.s. a Lípa pro venkov z.s. Ruku k dílu všude přiložily desítky až stovky lidí, kteří pomohli přírodě od tun odpadků. Vyjmenovat jejich úlovy je ale jako přehrát obehnanou písničku: plasty, sklo, kusy nábytku, zrezivělé konstrukce, pneumatiky...

Čistá řeka Sázava v Havlíčkově kraji

Na území Místní akční skupiny Havlíčkův kraj se uklízelo ve Žďáře nad Sázavou, Sázavě, Příbyslavi a Pohledu. Pomáhat přišli úředníci ze zručského městského úřadu, rodiny s dětmi, členové Českého červeného kříže i skauti, dohromady 132 lidí. Nasbírali 42 pytlů směsného odpadu a 17 pytlů plastů.

Čistá řeka Sázava na Vysočině

Letošní jubilejní 10. ročník Čisté řeky Sáza-vy na Vysočině, v úseku z Havlíčkova Brodu do Ledče dlouhém 70 km, spojil 720 dobro-

volníků z řad dětí, záků, rodičů a seniorů. Nasbírali kolem devíti tun odpadků. Bohužel každoročně je co čistit a dobrovolníci nenacházejí jenom drobnosti, jakými jsou například PET lahve, obaly od potravin či igelitové sáčky, ale i hrnce, lyžáky či kolo od auta. Doufáme, že generaci ohleduplnější k životnímu prostředí, kterou si touto akcí snažíme vychovat, budou následovat další tak, aby podobných akcí už nebylo potřeba.

Čistá řeka Sázava 2019 na Kutnohorsku

Místní akční skupina Lípa pro venkov z.s. se do úklidu břehů Sázavy zapojila již pojednáté. Břehy Sázavy od Budčic až po Březinu uklízeli jako již tradičně žáci ze ZŠ Potěhy. Úklidu břehů ve Zruči nad Sázavou se zhostili žáci ze ZŠ Zruč nad Sázavou, a to v úseku od Domahovce, podél průmyslové zóny, až po odpočívadlo u cyklostezky. Děti z Dětského domova ve Zruči nad Sázavou se postaraly o úklid řeky od odpočívadla po čističku odpadních vod, kde na ně navázali žáci ze Zvláštní školy z Okružní ulice ve Zruči nad Sázavou, kteří provedli úklid v okolí Pardubského potoka, který do Sázavy v tomto

místě přitéká. Členové spolku Kalňáci posbírali odpadky na březích vodní nádrže Želivka a uklidili také škarpy podél silnic ze Soutic do Hulic, Rýzmburku a Kalné.

Do celé akce se zapojili jednotlivci i celé spolky z obcí Vlastějovice, Horka II, Chaběřice a ze Zruče nad Sázavou. Zastupitelstva těchto obcí přispěla na akci finančním příspěvkem v celkové výši 6 000 Kč. Mezi sponzory s materiální podporou (pytle, rukavice, čisticí prostředky) se dále zařadila firma AVE Čáslav, Charvát Group s.r.o., VARIEL, a.s. a společnost HELLA CZ, s.r.o. Velké poděkování patří i letos firmě EKOSO Trhový Štěpánov, s.r.o. za bezplatné uložení odpadu, jehož svoz zajistilo Povodí Vltavy s.p. a kontejnery na odpad zajistila firma LIMA ekologické služby s.r.o. ze Zruče nad Sázavou.

Celé akce se v letošním roce zúčastnilo více než 300 dobrovolníků, z toho 150 dětí, a podařilo se zlikvidovat 1,2 tuny odpadu.

Jaroslava Hájková, Karolína Ortová,
Iveta Marhanová

Jak jsem začala věřit na náhody aneb Příběh ztraceného batohu

Všechno už bylo sbaleno, všichni odjeli, odešli... jen ON tam zůstal. A rok trvalo, než se opět setkal se svými majiteli. O čem že je řeč? O modrošedém batohu, který před rokem v dubnu zůstal na jednom z míst, kde se zastavili dobrovolníci uklízející řeku Sázavu. Když se ani po měsíci nepodařilo vypátrat, kdo ho tehdy na břehu zapomněl, vyzkoušeli jsme sílu sociálních sítí. „Hledá se majitel! Nepostrádá toto zavazadlo někdo, kdo se zúčastnil letošního úklidu řeky na 2. úseku (Malovidy-Sázava)? Batoh zůstal v Sázavě a nikdo se k němu nepřihlásil! K vyzvednutí je v kanceláři Posázaví v Benešově.“ Zpráva s fotkou, zveřejněná na facebooku Posázaví, se rozletěla do světa. Vmžiku měla 1 500 lajků. A odpověď na sebe nenechala dlouho čekat: „Ahoj, to je náš. Férovi.“ Vypadalo to nadějně – dopravit batoh z Benešova do Prahy, kde jeho majitelé žijí, přece nebude takový problém. Opak se ukázal pravdou.

Když jsme letos na konci března v benešovském skladu chystali nářadí, rukavice, pytle, nádoby... na další jarní úklid řeky, z regálu na nás vykoukl modrošedý batoh. A rozjela se další korespondence s majiteli. Závěr: Ba-

toh jim předáme v sobotu někde na 3. úseku mezi Stříbrnou Skalici a Chocerady. Úkolem dotáhnout misi do úspěšného konce jsem byla pověřena já. V Krhanicích jsem převzala od Bohunky Zemanové předmět doličný, uložila ho do kufru svého auta a s kameramanem Pavlem Stibůrkem jsme se vydali na cestu proti proudu řeky mapovat úsilí dobrovolníků. A někde tam... mezi Stříbrnou Skalici a Chocerady... měli být i Férovi.

S kamerou a fotoaparátem v ruce jsme procházeli stezky podél řeky, přecházeli louky, prolézali houšti a všude snímali a zaznamenávali desítky pracovních lidíček. Prohodili jsme s nimi pár slov, pochválili je, popřáli šťastnou cestu... Tak to šlo úsek po úseku, až jsme dorazili do Chocerad a vydali se prašnou cestou podél řeky směr restaurace Na Marjánci. Dobrovolníky na břehu nebylo možné přehlédnout – poznávacím znamením byla lahově zelená trička s logem akce. Koušek za nimi jsem zahlédla na hladině řeky první loď. Odstavili jsme auta a vydali se vstříc úklidovým četám. Přiznám se bez mučení, že mi v tom okamžiku batoh uza-vřený v kufru auta v mysli vůbec nevytanul.

Stezkou podél řeky si proti mně vykračovali dva malí caparti, zelená trika jim sahala až pod kolena. „Kde máte rodiče?“ ptám se. „Někde vzadu, jdou moc pomalu,“ odzbrojí mě jejich odpověď. Nenápadně se rozhlížím kolem – přece jen jsme u řeky... Už je vidím. A za nimi další malý klučina, taky v zeleném. Zastavím se s ním. Ochotně mi prozradí, že jsou mu čtyři roky a že s rodiči nasbírali už plný pytel odpadků. „Dali jsme ho na nákladák,“ líčí s obdivem. „A jak se jmenuješ,“ ptám se s cílem zaznamenat jeho zážitek do tiskové zprávy. „Matyáš. A chceš vědět, jak se jmenuju dál? Féro!“ ochotně se mnou dává do hovoru. A v tom mě to docvaklo – BATOH! Rozeběhla jsem se k autu, abych v euforii ze shledání nezapomněla adresátům zaslítku předat. A v duchu jsem děkovala okatému Matyášovi, že se se mnou vůbec dal do řeči. Vždyť stačilo, abych vystoupila z auta o kus dál, zašla k řece, zastavila se s jinými dobrovolníky... a toho báječného klučinu i s jeho rodiči a malými partáky jsem vůbec nepotkala.

jt

Postřehy z 3. úseku (Stříbrná Skalice – Zlenice)

- Zhlédli jsme ho v trávě u cesty pro pěší nedaleko řeky mezi Chocerady a Zlenicemi. V zelené trávě nebylo jeho černé tělíčko se žlutými skvrnkami k přehlédnutí. Mlok! Neklamná známka, že Sázava na tom není až tak zle – tito obojživelníci si totiž pro svůj život vybírají čistější biotopy.

- Kuchaři a kuchařinky ani letos nezklamali! Stačilo jen v dostatečném předstihu vyhlásit, že dobrovolníci sbírající nepořádek velice ocení během úklidu jakýkoliv přisun energie. Díky Ivance Danešové se zpráva rychle roznesla. A výsledek? Sobotní večere se proměnila v hostinu, za kterou by se nemusela stydět ani restaurace s michelinskou hvězdou. Kuřecí paličky, pečená zelenina, tortily plněné kuřecím masem a zeleninou... Hodovníci ale nepohrdli ani buřty opečený-

mi na ohni. Velké díky patří všem, kteří svým kuchařským umem podpořili letošní Čistou řeku Sázavu! Jak takový „terénní raut“ vypadá, je vidět v originální publikaci Kuchařka Čisté řeky Sázavy, kterou jako poděkování všem kuchařkám a pekačkám vydal 3. úsek v loňském roce.

- Ach ti chataři... Jak jim vysvětlit, že břehy řeky nejsou skládka. Dobrovolníci i letos našli mezi Stříbrnou Skalicí a Zlenicemi několik míst se skleněnými střepy, zbytky střešní krytiny a zdiva. K „přirozenému“ materiálu vhodnému ke zpevnění břehů měly opravdu hodně daleko. Když pomineme, kolik úsilí je potřeba k odstranění podobných černých skládek, je tu ještě problém – riziko spojené se záplavami, které z materiálu volně složeného na břehu udělají nebezpečnou „zbraň“.

Přitom stačí s nákladem suti zajet do sběrného dvora, posekanou trávu dát na zahradě do kompostéru, větve z prořezu nabídnout kompostárně...

jt

Radvanická školka letos opět pomáhala se sběrem odpadků

Letos jsme se do projektu Čistá řeka Sázava zapojili s mírným předstihem. Využili jsme pěkného počasí a sbírali jsme odpadky v okolí obcí Radvanice, Nechyba, Benátky a Mělník. Nevynechali jsme ani okolí potoka, který stéká do řeky Sázavy, naši oblíbenou „Dolišku“. Nasbírali jsme tři pytle odpadků. Musíme s radostí uznat, že toho klasického

odpadu (papíry, igelity, PET láhve...) je méně a méně. Díky za to!

Největší atrakcí pro děti byla letos skleněná láhev od rumu. A téměř všechny věděly, že v ní byl alkohol.

Touto akcí jsme zakončili náš školní projekt

o odpadech, kdy v průběhu čtrnácti dnů seznámujeme děti s druhy obalových materiálů, jejich tříděním a následnou recyklací či uložením na skládku. Pevně věříme, že si děti tyto poznatky přenesou i do svých rodin a budou se k přírodě chovat ohleduplně.

Helena Soustružníková a kolektiv

Značka Klorane partnerem projektu Čistá řeka Sázava

Foto Studio Fresh

Partnerem projektu Čistá řeka Sázava se letos stala značka Klorane, pocházející ze sladké Francie, která již více než 50 let vyvíjí přípravky pečující o vlasy a pokožku, přičemž nezůstává lhostejná k okolnímu životnímu prostředí. Prostřednictvím firemní nadace Klorane Botanical Foundation, zaměřené na ochranu biodiverzity a rostlinného dědictví, se angažuje v různých projektech po celém světě.

Posledním z nich je projekt přírodního způsobu čištění řeky La Vis ve Francii, znečištěné těžkými kovy a toxickými řasami. O čištění se stará jedinečný druh máty, máta vodní, kterou nadace vysazuje v místě, kde do řeky vytéká voda ze starého dolu. Máta má zároveň schopnost čistit vlasovou pokožku a vlasy vystavené znečištěnému ovzduší, a proto se stala hlavní složkou nové řady přípravků

Klorane pro detox vlasů a vlasové pokožky uvedené do lékáren letos v dubnu.

Aktivity nadace ve Francii a téma čištění řeky inspirovaly filiálku Klorane v České republice k zapojení se do projektu, který má s čištěním vody dlouholeté zkušenosti – do projektu Čistá řeka Sázava. V dubnu se 20 dobrovolníků z Klorane postaralo o vyčištění jednoho z úseků této krásné řeky. A protože posláním Klorane je od jeho vzniku chránit přírodu a pečovat o ni, stala se značka také jedním ze sponzorů projektu darováním částky 50 000 Kč na další aktivity spojené s údržbou Sázavy.

„Hned při prvním telefonátu s paní Zemanovou z projektu Čistá řeka Sázava bylo jasné, že jsme trefili do černého. Poslání této organizace je naprosto v souladu s hodnotami

Foto Studio Fresh

mi a činností naší nadace Klorane Botanical Foundation, stejně jako heslo projektu „3 dny v roce nestačí“. Protože i naše nadace se věnuje projektům dlouhodobě a nespokojí se pouze s jednorázovou aktivitou. Právě proto jsme se rozhodli nejen zapojit do čištění Sázavy, ale podpořit projekt také finančně na aktivity spojené s údržbou řeky a okolí po celý rok,” uvedla Zdeňka Hráčková, Produkt Manager Klorane.

„V pátek 12. dubna 2019 nás 20 dobrovolníků z Klorane vyrazilo v ranních hodinách z Prahy směrem Týnce nad Sázavou. Trochu jsme se obávali počasí, protože po krásných jarních dnech zrovna na ten den předpověď slibovala maximálně 7 stupňů. Nicméně čištění bylo fyzicky náročné, možná víc než jsme čekali, takže zima nám rozhodně nebyla. Při příjezdu k Sázavě jsme měli pocit, že možná nebude až tak co sbírat, ale po chvíli čištění se začaly velké pytle rychle plnit. Našla se spousta zajímavých věcí, od bot přes pneumatiky, prázdné lahve, plechovky, krabičky od cigaret po těhotenské testy, džíny a mrtvého krta... Další den jsme se všichni shodli, že nám po této akci mnohem více vadí odpadky na ulici. Pocit dobře vykonané práce a zapojení do projektu, který má smysl, nás moc těší a rádi se zapojíme i další rok,” popsala Zdeňka Hráčková.

red

Úklid řeky podporuje také výrobce obalů společnost Van Gillern s.r.o.

Jarní úklid řeky Sázavy je už roky spojen i se jménem jednoho z hlavních výrobců a dodavatelů obalů v České republice společnosti Van Gillern s.r.o., která má sídlo ve Velkých Popovicích. Letos poskytla na sběr odpadků 750 pytlů v hodnotě 3 330 Kč. „Řeka Sázava je nám blízká, žijeme tady, proto se snažíme podporovat i aktivity ve Velkých Popovicích a okolí. S organizátory projektu Čistá řeka Sázava spolupracujeme už řadu let, a je to milá spolupráce,“ uvedla vedoucí

obchodního oddělení Van Gillern s.r.o. Klára Vitásková.

Pytle, které dobrovolníkům poskytli, jsou navíc z regranulátu vzniklého zpracováním plastového odpadu. Regranuláty jsou ekologické i ekonomické – šetří nejen přírodu, ale také firemní náklady.

Společnost Van Gillern s.r.o. působí úspěšně i na trzích střední a západní Evropy. Je

držitelem certifikátu jakosti ISO 9001:2000 a prestižní certifikace BRC/IOP pro potravinářské obaly. Klade důraz na kvalitu výrobků a na investice do nových výrobních technologií. Obalový materiál vyrábí a dodává v mnoha provedeních dle přání a potřeb zákazníků. Mezi hlavní produkty společnosti patří polyetylenové fólie a výrobky z nich (pytle, sáčky, tašky, přířezy), samozřejmě je i osmibarevný flexotisk a laminace.

jt

VIG RE zajišťovna, a.s. přispěla na úklid řeky i realizaci protipovodňových opatření

Černá skládka u Krhanic byla po několik let trnem v oku dobrovolníků, kteří z ní každoročně během jarního úklidu řeky Sázavy kousek nepořádku odvezli. Zlikvidovat ji celou naráz bylo nad jejich síly. Až loni. Pomohli zaměstnanci společnosti VIG RE zajišťovna, a.s., kteří se k projektu Čistá řeka Sázava přidali. V květnu, měsíc po oficiálním úklidu, nelegální lesní skládku uklidili. „Jak to tam bude vypadat?“, ptali se v duchu všichni zasvěcení, když se s partou dobrovolníků letos k inkriminovanému místu blížili.

Rok 2018

„Zkusím vložit jinou fotku než s pytlím bordelem v ruce. Taky se vám stává, že se vás lidé ptají, co budete dělat o víkendu? No čistím řeku. Super. A pak přijde další otázka. Je tam toho hodně, že? A má to vůbec cenu? No má!!! Jenže jsem pro své tvrzení nějak neměl důkaz. Až dnes! Ráno, jdu se podívat na místo do jedné rokle u Krhanic, kde jsme 3 roky po sobě čistili černou skládku a loni ji dočistilo Posázaví s pomocí nějaké firmy (díky jim). A dnes ráno jsem měl spokojený pocit. Rokle čistá, jarní tráva – nádherný pocit. Tak tohle je ten důkaz, proč to děláme! Prostě má to smysl!“ napsal na facebookový profil projektu Čistá řeka Sázava jeden z jeho pravidelných účastníků Martin Mártý Matoušek.

Tou firmou, pro Mártýho neznámou, byla VIG RE zajišťovna, a.s. A přírodě kolem řeky Sázavy se rozhodla pomoci i jinak. Loni v prosinci vyhlásila vánoční hru pro své klienty. V přáních, která jim rozeslala e-mailem, měli možnost kliknutím „přispět“ na dar pro

Posázaví o.p.s. Každé kliknutí klienta představovalo pro VIG RE zajišťovnu, a.s. závazek darovat Posázaví o.p.s. 100 korun, sami klienti nic neplatili. Konečná částka se vyšplhala na 171 825 korun. Část z nich společnost Posázaví o.p.s. použila na úhradu nákladů spojených s letošním úklidem řeky Sázavy, část darovala na realizaci protipovodňových opatření v povodí řeky Sázavy.

jt

Rok 2019

Příběh o ztraceném (a opět nalezeném) dobrovolníkovi

Eckart Pelz je skalním příznivcem projektu Čistá řeka Sázava. Žije v Drážďanech a každoročně na jaře vyráží do Čech, konkrétně k řece Sázavě, kde se při tradičním úklidu jejích břehů přidává k partě dobrovolníků. O projektu se dověděl před lety na prezentaci Českých center, příspěvkových organizací ministerstva zahraničních věcí, která mají za cíl představit Českou republiku v zahraničí. Jedno takové centrum je i v Drážďanech a Eckart je pravidelným návštěvníkem jeho akcí. Tam se také dověděl o Posázaví a o Čisté řece Sázavě. Projekt se stal jeho srdeční záležitostí – nejenže se osobně (pokud mu to situace dovolí) účastní samotného úklidu, navíc ho vždy ještě podpoří drobným finančním příspěvkem.

Z letošního výletu si ale Eckart odvezl i jiné zážitky než jen ty spojené se sběrem odpadků. Zabrán do práce se totiž „ztratil“. A netušil, jakou pátrací akci to rozjede. Ale začneme popořádku. V pátek navečer dobrovolníci dorazili do Krhanic, pytle s odpady naložili na auto a rozešli

se. Eckart šel po druhém břehu řeky až k mostu, přešel na druhou stranu, a když zjistil, že jsou všichni pryč, ve snaze dostat se do Bukovan k Báře Novotné (mimo jiné zakladatelce projektu Čistá řeka Sázava), která mu při pobytu v Česku poskytuje přístřeší, nasedl na první autobus, který jel právě kolem. Místo do Bukovan ale odjel do Krusičan. Mezitím ho už začala Bohunka s Vaškem i Bára hledat...

Eckart celý příběh krásně popsal v omluvném dopise Bohunce Zemanové (text necháváme prakticky v autentickém znění, jen s drobnými úpravami).

Milá Bohunko, je mi líto, že jsem Ti a Vaškovi způsobil starosti. Věděl jsem, že jsem byl poslední na levé straně Sázavy a viděl jsem ještě Vaška, nákladní auto a lodi na druhé straně. Našel jsem ještě hodně odpadů a chtěl jsem dobře dělat svou práci. Důvod je snad také, že jsem se zúčastnil již několikrát a vím, kde musím hledat. Když jsem byl u mostu, šel jsem nahoru a potom dál k lo-

dím a nechal tam ležet pytel. Ke štěstí brzy přijel autobus. Ale radost netrvala dlouho, protože autobus odbočil do Krusičan. Tak jsem šel zpátky, a když jsem byl na začátku Bukovan, zastavilo vedle mne auto, ve kterém seděla Bára. Tak jsem slyšel, co jsem způsobil. Doufám, že příště bude lépe. V sobotu jsem byl u Benešovského potočka. To byla také náročná práce, především v potoce. Náhle jsem se ocitl v rozbředlém úseku a moje gumové holinky byly příliš krátké. Musel jsem bojovat, abych se dostal z této situace. V Bukovanech mi pak Bára pomohla vyzout holinky. Z jedné jsem vytlil hodně černé vody. To bude také poučením pro mne. V neděli jsem myslel na dobrovolníky u Sázavy, když bylo tak špatné počasí. Seděl jsem již ve vlaku do Drážďan, protože odpoledne byl koncert českých studentů, který jsem chtěl navštívit. Doufám, že se můžu úklidu zúčastnit opět v příštím roce.

Zdravím Tě, Vaška a všechny spolupracovníky v Posázaví, kteří mě ještě znají.

Eckart

Zaměstnanci a příznivci MUD a Sanchin Dojo uklidili Benešovský potok

Padesátka dobrovolníků z řad zaměstnanců Muzea umění a designu (MUD) Benešov, členů benešovského sportovního oddílu Sanchin Dojo a jejich příznivců se v sobotu 13. dubna pustila v rámci akce Čistá řeka Sázava do úklidu břehů Benešovského poto-

ka. Při svém putování z Bedřče do Benešova tahle parta vyčistila nejen břehy vodního toku, ale také škarpy nedaleké silnice. A že bylo co sbírat – poklice od auta, rezavé kovové krmítko, kousek SPZ, kusy igelitů, plastové lahve, gumový kobereček z auta, torzo motocyklové přilby, patník... Suma sumárum 720 kilogramů nepořádku, které pak Jiří Hudec se svou legendární Prahou V3S odvezl na skládku.

Potěšitelné je, že mezi dobrovolníky bylo nemálo dětí, kteří spolu s dospělými dokázaly vyměnit pohodlí teplého domova za pobyt na čerstvém, i když dost sychravém vzduchu. Odměnou pro všechny kromě dobrého pocitu, že udělali něco pro sebe, město, planetu..., byl také špekáček vlastnoručně

opečený na malém ohýnku a pro ty plnoleté i žejdlík benešovského piva Ferdinand.

Akce se vydařila, takže proč ji nezopakovat? A nemusí se čekat další rok. Dobrovolníci si slíbili, že se k Benešovskému potočku vrátí ještě letos.

jt

Školáci pomohli uklidit Stříbrnou Skalici

Navzdory citelnému ochlazení jsme se v pátek sešli před skalickou školou, rozdělili si trička, rukavice, pytle a vyrazili do terénu.

Nejmenší školáci vysbírali skládky na vrchu Čapíku jako každý půlrok. S těžkými nálezy nám pomáhali čtyři kluci z devítky, ostatní právě v té době skládali přijímací zkoušky na střední školy.

Starší žáci uklízeli úsek lesa na tzv. Mřenovce od chatové osady pod cihelnou směrkem ke kostelíku sv. Jakuba v Rovné. Sedmáci a osmáci sbírali odpad od Marjánky do Zákrh, proti nim postupovali šestáci, kteří nám kromě toho ještě zvládli nachystat oheň na pečení buřtíků. Ti choulostivější se u něj rádi zahřáli. Musím všechny sběrače pochválit. Asi hodinu po skončení

akce všechny pytle odvezli pracovníci obce na sběrný dvůr.

Děkujeme obci za materiální podporu a zajištění svozu a panu Zemanovi za zprostředkování triček. Velmi nám to usnadnilo práci. Doufáme, že uklizené úseky v tomto stavu již vydrží.

Martina Studzinská

ZŠ Kamenice se postarala o úklid Kamenického potoka a turistické trasy

Úklid řeky Sázavy se týká také jejích přítoků a blízkého okolí. Na jeden z nich – Kamenický potok – se vydala třída 7.A ze ZŠ Kamenice. Uklidila břehy toku u Čakovic a celou turistickou trasu od Požárských lesů do Týnce nad

Sázavou. Zbylou část podél rušné silnice uklízeli dospělí. Podobným způsobem se k projektu Čistá řeka Sázava mohou přidat i další zájemci, a nemusí čekat až na duben příštího roku. V duchu letošního motta úklidu „Tři dny

v roce nestačí“ se na výpravy za sběrem odpadků mohou vydávat průběžně po celý rok. A pokud si nevědí rady, jak na to, stačí kontaktovat společnost Posázaví o.p.s.

jt

Den Země 2019 v Sázavě

Zdravé město Sázava se připojilo k osvětové akci Den Země již po čtvrté. Aktivit bylo v rámci akce několik. Zapojili jsme se do úklidu města a jeho okolí, a to od pondělí 8. 4. do soboty 13. 4., během pracovních dnů vyšly opět děti z místní Základní a Mateřské školy se svými třídními učiteli. Akce se zúčastnili i jednotlivci a některá místní sdružení. Od pátku 12. 4. do neděle 14. 4. probíhal i každoroční úklid Čistá řeka Sázava.

Město poskytlo všem dobrovolníkům odpadkové pytle a rukavice. Uklízelo se u příjezdových silnic do Sázavy, v místních částech a turisticky navštěvovaných lokalitách. Pytle plné odpadků následně svezli pracovníci Technického dvora v Sázavě. Společnými silami jsme naplnili dva kontejnery o objemu 4 tun.

Ve čtvrtek 25. dubna byl, jako odměna nejen pro děti, připraven zábavný den na louce u hasičárny. Ve spolupráci s firmami Eko-kom a Asekol, které zajišťují zpětný odběr

odpadu, jsme připravili soutěže a drobné dárky. Děti projížděly připravenou dráhu na koloběžkách, stavěly puzzle a trefovaly se mobility do popelnice. Zájemci se dozvěděli informace o třídění odpadu, jak s ním nakládat, ale také jak omezit používání špatně recyklovaných materiálů.

Svozová firma města Sázava FCC přijela i s popelářským vozem, kde si nejen děti mohly vyzkoušet vysypat popelnici a podívat se na svět z „křesla“ řidiče nákladního auta. Také byly návštěvníkům předány informace o pravidelných svozech a době rozkladu některých odpadků. Za odměnu si děti odnášely balonky a další drobné ceny.

Žáci 7. B místní Základní školy připravili pro své kamarády z nižších i vyšších ročníků zajímavé aktivity z oblasti rybářství, poznávání květín, stromů, zvířat a také si každý odnesl sazeničku hrášku ve vlastnoručně vytvořeném květináči ze starých novin

a časopisů. Místní spolek maminek nazvaný Woskovky si pro návštěvníky připravil výrobu šperku z recyklovaného materiálu.

Zdravé město Sázava mělo pro děti připravenou odměnu za pomoc při úklidu města a jeho okolí. Všichni dostali pítíčko, sušenku, lipičku a pracovní listy, které byly vytvořeny právě pro akci „Den Země v Sázavě“. Občerstvení bylo zajištěno ze školní jídelny a přítomní tak mohli ochutnat upečené koláče, po kterých se jen zaprášilo. Návštěvníci měli možnost zakoupit výborná jablka a mošty z ovocných sadů Tuchoraz.

Projekt Den Země v Sázavě 2019 byl realizován v rámci projektu Sázava – Efektivita veřejné správy z Operačního programu Zaměstnanost. Poděkování patří všem, kteří se podíleli na přípravách a průběhu připravené akce.

Klára Škvorová,
koordinátorka Zdravého města Sázava

Nová Třebsínská zvonička složí Poctu vodě

Příspěvek k rozvoji regionu, poznávání a sblížení lidí chce festival Třebsínská zvonička plus 2019 – Pocta vodě, který se uskuteční 6. července od 12.00 do 24.00 v Třebsíně na Benešovsku. Zahrají na něm Tomáš Tichý s Novou Sekcí, Pacifik, Schovanky, Jitka Vrbová a Taxmeni, kapely Sem Tam, TomTones, Třebsín Band a Modré struny. Přehlídka navazuje na 13 ročníků festivalu country, folk a bluegrassové muziky známého jako Třebsínská zvonička.

Drívější přátelé se po letech spolupráce rozešli a vznikají tak dva poněkud odlišné festivaly – ten s podtitulem Pocta vodě anebo také „festival plus“ se odehraje 6. července 2019 na loukách pod Filmovým archivem u odbočky do Třebsína. Snahou staronového pořadatele Tomáše Tichého s kapelou Nová Sekce je přivést na tradiční country hudební scénu i další žánry, hosty a aktuální témata. Jedním z nich je i myšlenka vyjádřená sloganem Pocta vodě. Festival se totiž koná

mezi řekami Vltavou a Sázavou, nedaleko míst s tisíciletou historií – benediktinského kláštera na Ostrově a zaniklého středověkého městečka Sekanka. Významná je také stoletá tradice zdejších trampských osad, které vznikly kolem řeky.

Vedle hlavního podia, kde bude od oběda do půlnoci běžet proud hudby a krátkých vystoupení, bude druhým centrem akce velký stan, který poskytne prostor pro výstavy, přednášky a setkání v režii sdružení Mezi řekami a jeho předsedy Václava Šmeráka. A proč letos Pocta vodě? Pořadatelé chtějí upozornit na její úbytek v krajině a zhoršující se kvalitu, což potvrdilo i loňské sucho. O spolupráci požádali mimo jiné geology Václava Cílka a jeho otce Václava (s festivalovými návštěvníky oslaví své devadesátiny), kteří pohovoří o vodě, nutnosti s ní šetřit i o historii řek Sázavy a Vltavy. Na festivalu se budou promítat dokumenty o vodě Ozvěny Ekofilmu ve spolupráci s Minister-

stvem životního prostředí. Bude zde pokřtěna publikace s leteckými snímky regionu od fotografa a paraglidisty Jirky Jirouška nazvaná Nebeské fotografie a uvedena jeho stejnojmenná výstava fotografií. Autor také přeletí na rogalu nad festivalovým podiem.

Společnost Posázaví o.p.s. představí na festivalu svůj projekt Čistá řeka Sázava. Jedná se o tradiční jarní úklid břehů jedné z nejnavštěvovanějších českých řek, do nějž se každoročně zapojují stovky dobrovolníků.

Připravena je také řada hudebních překvapení a hostů. Bude mezi nimi i opat Heřman z benediktinského kláštera, který posvětit novou éru festivalu, parta Keltů a hlavně přátelé a kamarádi z okolních osad. Představí se také Regionální muzeum v Jílovém u Prahy, vyjdou příležitostné noviny Mezi řekami – Třebsínská Zvonička plus 2019 a další.

Tomáš Tichý

Čistíme řeku Sázavu a její okolí

Ivanka, Bohunka ze Sázavy
Jílovská unie kamarádů
MŠ Kácov
MŠ Krhanice
MŠ Radvanice
MŠ Týnec nad Sázavou
Myslivecké sdružení Háj Pecerady
Obec Jevany
Obec Vyžlovka
Obecní úřad Krhanice
Okrašlovací spolek v Jílovém u Prahy
Pierre Fabre Dermo-Cosmétique Tchequie s.r.o. – Klorane
Rodinný outdoorový klub
SDH Hvězdovnice
SDH Pecerady
SDH Trhový Štěpánov
Skautský oddíl Týnec nad Sázavou
Starbucks Coffee Company
VIG RE zajišťovna, a.s.
ZŠ Čerčany
ZŠ Divišov
ZŠ a MŠ GAIA
ZŠ Kácov, 2. stupeň
ZŠ Kamenice, 7. A
ZŠ Krhanice
ZŠ Sázava
ZŠ Stříbrná Skalice
ZŠ Týnec nad Sázavou
ZŠ Uhlířské Janovice, Komenského 400
Život v Hradci a okolí - spolek

V rámci projektu Čistá řeka Sázava se do úklidu řeky a jejího širšího okolí zapojilo dohromady 2 565 dobrovolníků, kteří sesbírali přes 23 tun odpadu.

Čistá řeka Sázava 2019 v číslech

organizátoři	datum čištění	úsek	km	počet dobrovolníků	množství sebraného odpadu v tunách
Havlíčkův kraj, o.p.s	12.–14. dubna	Žďár nad Sázavou, Sázava, Přibyslav, Pohled	25	132	
Královská stezka o.p.s.	1.–6. dubna	Havlíčkův Brod – Budčice, přítoky Sázavy v Havlíčkově Brodu, Světlé a Ledči	60	720	9,000
Lípa pro venkov z.s.	12.–14. dubna	Chřenovice ČD – Chabeřice	25	300	1,200
MO ČRS Soutice	13. dubna	Chabeřice – Kácov-Střechov, Soutice	8,7	43	0,625
Posázaví o.p.s	12.–14. dubna	Kácov-Střechov až Pikovice	89	666	9,600
CELKEM			207,70	1 861	20,425

Finanční partneři projektu

VIG RE zajišťovna, a.s.	171 825 Kč	Obec Čerčany	5 400 Kč	Obec Drahňovice	3 000 Kč
ČEPS, a.s.	100 000 Kč	Městys Český Šternberk	5 000 Kč	Obec Jevany	3 000 Kč
Lesy České republiky, s.p.	50 000 Kč	Město Jílové u Prahy	5 000 Kč	Obec Kaliště	3 000 Kč
Pierre Fabre Dermo		Městys Kácov	5 000 Kč	Obec Samopše	3 000 Kč
-Cosmétique Tchequie s.r.o.	50 000 Kč	Obec Leděčko	5 000 Kč	Obec Tichonice	3 000 Kč
Město Sázava	12 000 Kč	Obec Nespeky	5 000 Kč	Obec Zbizuby	3 000 Kč
Městys Divišov	10 000 Kč	Obec Petrov	5 000 Kč	Český rybářský svaz, z.s., místní organizace Český Šternberk	2 000 Kč
Obec Chocerady	10 000 Kč	Obec Přestavlky u Čerčan	5 000 Kč	Jaroslav Procházka	2 000 Kč
Obec Kamenný Přívoz	10 000 Kč	Obec Stříbrná Skalice	4 671 Kč	MO Soutice	2 000 Kč
Obec Rataje nad Sázavou	9 485 Kč	Obec Krhanice	4 000 Kč	Obec Krňany	2 000 Kč
Obec Hradištko	8 000 Kč	Obec Vlkančice	4 000 Kč	Rodina Buriánková	2 000 Kč
Obec Lštěň	8 000 Kč	Obec Hvězdovce	3 500 Kč	Obec Úžice	1 776 Kč
Obec Lešany	7 000 Kč	Obec Soběšín	3 500 Kč	Petr Vančura	500 Kč
Obec Čtyřkoly	6 000 Kč	EZ Hydroinformatics s.r.o.	3 000 Kč	Milena Štěpánková	300 Kč
Město Týnec nad Sázavou	6 000 Kč	Miroslav Dupal	3 000 Kč		

Poskytnutá materiální a organizační pomoc

POVODÍ VLTAVY, státní podnik
generální partner
odvoz odpadků na skládku
www.pvl.cz
facebook: povodivltavy

Benea s.r.o.
poskytnutí kýblů na odpad
Benecentrum, s.r.o., Benešov
poskytnutí vody pro všechny dobrovolníky
+ sušenky
Bisport s.r.o.
zapůjčení lodí
Bisport Kácov s.r.o.
Zimovi Anička, Dalibor, Vojtěch a Jakub
organizační pomoc, zapůjčení lodí,
doprovodné vozidlo
Boušková Bohunka
sobotní večere, pečená zelenina
Brabcová Eva
pečení štrůdlů
Burgerová Anna
pečení buchť
Černík Jiří
zásobovací tým 2. úsek
Danešová Ivana
organizační pomoc, zásobovací tým 3. úsek

Danešová Martina
sobotní večere – tortily
Davidová Ema
pečení buchť
Dvořák Radomír
instruktor 1. úsek, zdarma
Ecnea
pytle na odpad
Fořt Vladimír
instruktor 3. úsek, zdarma
Fuksa Pavel
doprovodné vozidlo, grafika projektu
Grejnerová Anna
nákup potravin na sobotní večeri 300 Kč
Havlík Jaroslav a Havlíková Helena
okurky a čalamáda
Hostinec „U Holubů“, Tomáš Bejček
poskytnutí večeri za zvýhodněné ceny
Hostinec „U Zlaté hvězdy“, Jiří Mašata
poskytnutí oběda
Hotel kemp Kormorán, Zlenice
poskytnutí zázemí
Hotel Leděčko a Ostende, Petr Hozman
poskytnutí ubytování, jídlo za zvýhodněnou cenu
Hotel Troniček Jílové, Žampach
poskytnutí večere a zázemí

Höhnová Martina
zásobovací tým 4. úsek, pečení buchť
Hruška Zbyněk
instruktor 2. úsek, zdarma
Chocholová Dáša
nákup potravin 500 Kč
Jirovská Líba
nákup potravin 200 Kč
Justová Marika
oběd pro ZŠ Uhlířské Janovice
Kapeková Marie
pečení buchť
Kašková Iva
pečení buchť
Kemp Paluba, Čerčany
poskytnutí zázemí
Klub Lávka, Chocerady
poskytnutí louky na oběd
Korecký Viktor
instruktor 3. úsek, zdarma
Kotrbová Marie – Koma Benešov
ochranné rukavice
Kovačka Petr
zapůjčení a doprava lodí
Králová Míla
vaření – buček, pečení buchť

Křen Petr

fotografování 1. úseku
Kubela Zdeněk, Stará hospoda
 v Nespekách

poskytnutí oběda

Kunešová Marie

pečení buchet

Linhart Jakub, Palírna Pub

sušenky

Macků Jana

pečení buchet

Masarykův tábor YMCA – Soběšín

poskytnutí noclehu a občerstvení

Matoušek Martin – úklidové práce

pytle na odpad, ochranné rukavice

vedoucí 5. úseku na vodě

Matoušek Milan

doprava zásobování

Matoušková Marie

zásobovací tým 1. úsek, pečení buchet

Matoušková Monika

pečení buchet

Matoušková Zuzana

zásobovací tým 1. úsek, pečení buchet

Mašatová Hana

pečení buchet

Město Týnec nad Sázavou

zapůjčení pivních setů

Moravec Martin

vedoucí 5. úseku na souši

Moravec Pavel

zásobovací tým 4. úsek

Motorest „U Rybiček“

poskytnutí oběda

Němec Miroslav

materiální zajištění, poskytnutí jídla

za zvýhodněné ceny

Obec Všechny

zapůjčení pivních setů

Obstová Barbora

vedoucí 3. úseku

Obstová Marie

pečení buchet

Pension Čtyřlístek, Hana a Jan Filipovi

Šternberské koláče, poskytnutí zázemí

a noclehu

Pošmurná Hermína

pečení buchet

Pošmurný Václav, Zemanová Bohunka

zásobovací tým 5. úsek

Potfajová Marie

pečení buchet

Přívaz Senohrabská plovárna

převoz dobrovolníků

Raisová Táňa

sobotní večere – kuřecí paličky

Rekreační středisko Bořeň, Rataje nad

Sázavou

poskytnutí místa na oběd

Rekreační areál Sázavský ostrov

poskytnutí zázemí po ukončení akce

Restaurace Na Marjance, Stříbrná Skalice

poskytnutí zázemí, večere za zvýhodněné

ceny

Restaurace Pod Hradem, Zvěřinovi

poskytnutí obědů

Restaurace U Sokola, Divišov, Hana a Ivan

Vondrákovi

poskytnutí oběda

Sázava-tour, Martin Sopr

zapůjčení lodí a doprovodného vozidla, řidič

doprovodného vozidla

SK Chocerady – fotbalový klub

poskytnutí noclehu

Sokolovna Sázava

poskytnutí noclehu

Starbucks Coffee Company

čokoláda, čaje, káva

Stibůrková Hana

pečení buchet

Šachová Klára

pečení buchet

Šindelář Stanislav

ovoce pro dobrovolníky

Šmíd Martin

instruktor 1. úseku, zdarma

Škvorová Kateřina

pečení buchet

Škvorová Hana

pečení buchet

Škvorová Marie

poskytnutí potravin, zásobovací tým 2. úsek

Šolarová Iva

pečení buchet

Šteflíčková Jana

pečení buchet

Technické služby Benešov

uložení odpadků na skládku

Tůmová Jaroslava

PR projektu

Tvrdíková Věra

pečení buchet

Vacková Hana

vedoucí 4. úseku

Vašák Martin

instruktor 4. úsek, zdarma

Van Gillern s.r.o.

pytle na odpad

Vrtišková Alena

hygienický spotřební materiál

Základní škola a Mateřská škola Kácov,

Okres Kutná Hora, Školní jídelna

poskytnutí oběda a svačinky

Zbořený Kostelec, sokolovna,

Pavel Škrabal

poskytnutí noclehu

Zelený Štěpán

instruktor 2. úsek, zdarma, doprava

zásobování

ZŠ Krhanice, Obec Krhanice

poskytnutí zázemí

Žarka Petr

doprava, zásobovací tým

přstrosí vejce na sobotní ranní snídani

Žarková Ladka

pečení buchet

Žemlička Martin

doprava, zásobovací tým

přstrosí vejce na sobotní ranní snídani

Spolupracující média

Benešovský deník

Český rozhlas – Věra Hájková

Rádio BLANÍK

Seznam dobrovolníků

1. úsek

Brhlík Filip, Daniš Petr, Drážek Patrik, Dvořák Radek, Gaier Jiří, Hamplová Karolína, Hanšuch Matěj, Hanšuch Daniel, Herichová Emma, Horáček Václav, Horáček Viktorie, Hovens Maxmilián, Jarmar Matyáš, Jarmarová Tereza, Křenová Soňa, Lungová Irena, Lungová Anna, Málek Lukáš, Málková Dita, Marek Jan, Matoušková Zuzana, Matoušková Marie, Mečová Anežka, Michálek Miroslav, Pacl Marek, Pazdera Jan, Pazderová Markéta, Pechová Ivetta, Pekárek Jaroslav, Piterková Natálie, Pohůnková Veronika, Procházka Jaroslav, Střihavková Marcela, Šaňková Kamila, Šebková Adéla, Šmíd Martin, Špalle Bohuslav, Válek Bedřich, Vladyka Roman, Vodvářka Jakub, Vojta Stanislav, Vojta Adam, Vorel Michal, Weigert Samuel, Yaghobová Naďa, Zemanová Soňa, Zima Dalibor, Zima Dalibor, Zima Jakub, Zima Vojta, Zimová Jaroslava, Zimová Anna

2. úsek

Bachtíková Adéla, Černík Jiří, Chrupa Martin, Chvilová Monika, Diatková Otýlie, Exner Adam, Felcman Martin, Hanžl Jakub, Hanžl Vojtěch, Hejzlar Petr, Houda Karel, Hruška Zbyněk, Hrušková Martina, Husenica Josef, Husenica Josef ml., Hušková Nikola, Janáčková Zuzana, Kaplan Ondřej, Koutný Radim, Kratochvil Zdeněk, Kratochvilová Jana, Lachmanová Ester, Marečková Ivana, Měřička Bohuslav, Nejedlo Michal, Podmela Richard, Pospíšil Jan, Poustka David, Prousková Wendy, Přenosilová Renata, Rajl Jaroslav, Schierová Anna, Slavata David, Sopr Martin, Srpková Tereza, Svoboda Ondřej, Škvorová Marie, Trčková Kristína, Vaňková Iva, Voňavka Karel, Vondruška Lukáš, Vondrušková Lucie, Vondrušková Zuzana, Vondrušková Jana, Zavřel Martin, Zavřel Bohuslav, Zavřel Filip, Zavřelová Michaela, Zelený Štěpán, Znamenáček Michal

3. úsek

Bárta Tomáš, Bejblíková Iveta, Bejblíková Tereza, Bliha Jiří, Břečková Jana, Cibulka Albert, Cibulka Oskar, Cibulková Denisa, Čechová Kristýna, Čermák Marek, Danešová Ivana, Davidková Petra, Fér Marek, Fér Matyáš, Fér

Miroslav, Férová Marie, Fořt Vladimír, Havlíková Helena, Horáčková Iva, Horčíčková Pavla, Jurášová Tereza, Kahounová Dana, Kapic Mikoláš, Kapic Roman, Kapicová Anabel, Kekrt Tomáš, Korecký Viktor, Kosík David, Kovačka Petr, Kovář František, Křiklán Ladislav, Langer Jáchym, Langer Nikola, Langerová Amélie, Maradová Lenka, Mošna Ondřej, Nováková Lucie, Novosad Vojtěch, Obst Roman, Obstová Barbora, Pejšová Lucie, Plachý Tomáš, Plachý Valdemar, Pohořelý Tadeáš, Ptáčníková Lucie, Řehák Štěpán, Satrapová Kristýna, Satrapová Lucie, Sedlmajerová Jana, Smrkovský Michal, Vocl Václav, Žarka Petr, Žemlička Martin

4. úsek

Bareš Josef, Bareš Roman, Bareš Petr, Barešová Markéta, Bednářová Jitka, Bóka Adam, Brabec Luboš, Brabec Mikuláš, Cucová Radka, Čáp David, Doskočilová Ivana, Doskočilová Martina, Doubravová Eva, Doubravová Jana, Dragounová Jasmína, Dragounová Michaela, Ečerová Michaela, Fousek Vladimír, Frank Vít, Franková Anežka, Franková Nikola, Höhnová Martina, Jankovič Matěj, Kaiser Jiří, Karabin Pavel, Kněžů Tereza, Konopásek Michal, Konopásková Martina, Korešová Pavla, Kotva Martin, Kroupová Jana, Kroupová Vladimíra, Kulík Štěpán, Kusá Aneta, Lemosová Natálie, Machatová Marie, Madárová Maja, Málková Klára, Matějčíková Alena, Mizera Petr, Mizera Daniel, Mizerová Dominika, Moravec Pavel, Němeček Petr, Novák Martin, Nováková Věra, Nývltová Barbora, Otrádovec Dušan, Pařík Jakub, Paříková Martina, Plzák Michal, Pospíšilová Jana, Priděný Ondřej, Rázus Martin, Řeřicha Jan, Řezníčková Martina, Sládková Dominika, Sládková Ivana, Streiftavová Martina, Šípek Jiří, Šťastný Milan, Štěpnička Martin, Štěpnička Tomáš, Šuláková Karolína, Tichý Jan, Uhlíř Zbyněk, Uhlíř Jiří, Uhlíř Martin, Uhlířová Jana, Vašák Martin, Veselý Ondřej, Vlastníková Jana, Vodrážka Jiří, Vokálová Julie, Vokálová Dana, Vorlová Jana, Zágora Ondřej

5. úsek

Albrechtová Simona, Alexiou Alexia, Angyal Marian, Bambasová Anna, Bárta Antonín,

Bárta Mikeš, Barták Adam, Bartl Matěj, Bartl Tadeáš, Bartl Vojta, Bartlová Veronika, Bárťová Jana, Bárťová Julie, Behančínová Lenka, Bernard Lukáš, Bernard Michal, Borovan Aleš, Borovan Mikuláš, Bouček Dominik, Bundilová Martina, Butorová Květoslava, Čapek Ondřej, Častoralová Petra, Černá Hedvika, Daňková Tereza, Doležal Jan, Droppová Katarína, Duffková Petra, Dušil Roman, Fajová Kateřina, Faucret Viktor, Fialka Miroslav, Fialková Alena, Formanová Jessica, Fuksa Matyáš, Fuksa Pavel, Fuksová Lucie, Galan Katarzyna, Glässner Jan, Gregoridesová Anna, Gregoridesová Hana, Hartmann Johannes Martin, Holemářová Lenka, Hráčková Zdeňka, Hubáček Tomáš, Chlumecká Klára, Chlumecký Vít, Chvalovská Pavla, Chvalovský Jiří, Jiroušková Kristína, Jurčíková Ivana, Kácovská Monika, Karbanová Dana, Knápková Kamila, Koev Petko, Konecká Jarmila, Krajča Marek, Krop Filip, Kučera Jiří, Kučerová Kateřina, Labíková Barbora, Lavičková Kateřina, Lushnikov Iurii, Marcinek Daniel, Mašek Miroslav, Mašín Pavel, Mašková Argira, Mašková Kateřina, Matoušek Martin, Matoušková Ivana, Maxa Prokop, Mikeš Jakub, Mondeková Aneta, Musilová Markéta, Nauš Robert, Nedvěd Jáchym, Nedvěďová Lída, Novák Daniel, Novák Jan, Novák Jan ml., Novák Kryštof, Novák Marek, Nováková Gabriela, Nykl Jiří, Papežová Helena, Papežová Lucie, Pavlík Pavel, Pavlíková Soňa, Pavlíková Kristýna, Pelz Eckart, Pittner Evžen, Pittner Petr, Pittnerová Luisa, Pittnerová Mariana, Pošmurný Matyáš, Pošmurný Václav, Prošek David, Půhoná Monika, Puncman Matyáš, Puncman Rudolf, Puncmanová Nela, Puncmanová Petra, Roll Jaroslav, Rollová Marcela, Rowicki Tomasz, Slámová Hana, Sovová Jana, Srp Lukáš, Stalmacherová Michaela, Stejskal Petr, Šandera Jakub, Tesařík Martin, Tůma Martin, Tůmová Štěpánka, Türková Pavlína, Turzová Kristína, Vaniček Jaroslav, Veselá Zuzana, Vichr Jaroslav, Vohralík Michal, Vondřejcová Marcela, Vorel Jiří, Vrbková Eva, Zázvorka Pavel, Zemanová Bohunka, Zmijová Anna, Zoul Roman

ČISTÁ ŘEKA SÁZAVA 2020 15. ročník se uskuteční 3. až 5. dubna

Podrobnější informace naleznete na www.cistarekasazava.cz
Číslo sbírkového účtu: 1249-326666339/0800

Projekt je dobrovolnický a je čistě nekomerční aktivitou, která je financovaná z dotací obcí, z příspěvků sponzorů a dalších dárců.

Posázaví o.p.s. získala Zvláštní cenu přehlídky TURISTPROPAG

Posázaví o.p.s. získala v rámci čtvrtého ročníku mezinárodní soutěžní přehlídky turisticko-propagačních materiálů TURIST-PROPAG Zvláštní cenu Výstaviště Lysá nad Labem. Ocenění se dostalo propagační brožura Poznáváme Posázaví. Do soutěže bylo přihlášeno 278 materiálů.

Soutěžní materiály hodnotila odborná porota sestavená z odborníků cestovního ruchu

na design, stylistiku, grafiku i novinařinu. Soutěžilo se celkem v 15 subkategoriích, kde devítičlenná porota vybrala vždy 3 nejlepší projekty; uděleno bylo i 10 zvláštních cen. Svého favorita vybírala také laická veřejnost z řad návštěvníků veletrhu Regiony 2019, který se konal od 11. do 14. dubna na Výstavišti v Lysé nad Labem.

jt

Krátce z Posázaví

- O rostoucí administrativní zátěži, byrokracii a legislativě, ale také o pomoci

s řešením konkrétních problémů hovořili poslankyně Parlamentu ČR Věra Kovářová Železná (STAN) a senátor Zdeněk Hrabá (STAN) při svém výjezdu do Posázaví. Navštívili města Sázavu, Týnec nad Sázavou a Bystřici.

- Posázaví navštívila delegace zástupců obecních samospráv z Kyjovska. Dvoudenní program zahrnoval návštěvu hradu Český Šternberk, Divišova, rozhledny Špulka, Týnce nad Sázavou a zámku Jemniště. Hovořilo se o vodáctví, nakládání s bioodpady, úpravách veřejných prostranství, pro-

tierozních opatřeních v krajině, čerpání dotací i o tom, jak udržet v malých obcích obchody a restaurace.

- O fungování turistické destinace Posázaví i problémech, které řeší, se na setkání se zástupci Posázaví o.p.s. zajímali studenti Vysoké školy ekonomické Praha, Fakulty podnikohospodářské, katedry Arts managementu. Součástí exkurze, která se uskutečnila v rámci předmětu Kulturní turismus, byla také návštěva Muzea umění a designu Benešov, zámku Jemniště a outdoorového centra Bisport.

Studie odtokových poměrů v povodí Sázavy navrhla opatření proti povodním

Snížení povodňového ohrožení majetku a lidských životů a zvýšení možnosti zadržování vody v krajině bylo cílem vypracování Studie odtokových poměrů včetně návrhů možných protipovodňových opatření v povodí Sázavy, který od 1. března 2017 do 31. března 2019 realizovaly zdejší obce a města ve spolupráci s Povodím Vltavy, státním podnikem a Lesy České republiky, s. p. Studie se zaměřila na to, jak zvýšit retenci vody v povodí, jak umožnit její neškodný rozliv, zachytit povodňové průtoky v poldrech a ochránit intravilán. Zmapovala téměř 140 km vodních toků a jejich povodí, což představuje zhruba 66 000 hektarů, na nichž se nachází 83 obcí s asi 100 000 obyvateli.

„Projekt byl zaměřen na posouzení stávající protipovodňové ochrany v povodí přítoků Sázavy, identifikaci problémových míst a navržení nejen přírodních blízkých protipovodňových opatření,“ řekla Kateřina Hánová, vedoucí oddělení plánování a koncepce společnosti Vodohospodářský rozvoj a výstavba a.s. (VRV), která byla dodavatelem projektu. Studie řešila území složené z 16 dílčích povodí, jejichž páteřní toky jsou přítoky Sázavy. „Všechna tato území, včetně měst a obcí ležících přímo na Sázavě, jsou ohrožována říčními i přívalovými povodněmi. Cílem projektu bylo analyzovat toto území jako celek, identifikovat důsledky velkých vod a zejména určit příčiny,“ dodala Kateřina Hánová. Výsledkem studie je více než 1 300 navržených opatření za více než 2 miliardy korun.

„Většina obcí už obdržela tu část studie, která se týká jejich správního území. Šest navržených úprav už se posunulo do fáze územního řízení a připravuje se jejich realizace, například v Petroupimi a Stříbrné Skalici. Některé obce mají na základě svých zkušeností s povodněmi enormní zájem projekty realizovat,“ shrnul Václav Pošmurný ze společnosti Posázaví o.p.s., která projekt koordinovala. Opatření, která studie navrhla, jsou různá, od oprav propustků až po budování polosuchých nádrží (poldrů). „Důležité je, že Státní fond životního prostředí na to má pořád finanční prostředky, takže čím rychleji se podaří projekty připravit, tím rychleji budou zrealizovány. A dotace mohou být poměrně vysoké,“ upozornil Václav Pošmurný.

Starosta Petroupimi Jiří Černý uvedl, že v návaznosti na studii chtějí nad obcí vybudovat polosuchou nádrž s vyšší hrází, která by je ochránila před rozvodněným Petroupimským potokem. Stavba poldru by měla stát maximálně 20 milionů korun, přitom škody při případných záplavách by byly podstatně vyšší. „Studie odtokových poměrů nám hodně pomohla,“ řekl Jiří Černý. Připomněl, že o ochranu před velkou vodou obec usiluje od roku 1987, kdy ji postihly záplavy. Tehdejší správce toku Povodí Vltavy připravil ve spolupráci s vysokou školou dvě studie, na jejich realizaci ale nebyly peníze. Tyto podklady VRV částečně využila pro novou studii. O její realizaci jedná obec s největším správcem toku Lesy ČR. „S největší-

mi vlastníky jsme už domluveni na směnách pozemků pod budoucím poldrem. Prioritou Lesů ČR je ale nyní boj s kůrovcem, podnik však připravuje i výhledový seznam investic a náš poldr by v něm měl být zahrnut,“ dodal Jiří Černý.

Studie odtokových poměrů včetně návrhů možných protipovodňových opatření v povodí Sázavy byla zpracovávána dva roky. Výstupy byly průběžně konzultovány se zástupci dotčených měst a obcí. Projekt s náklady ve výši 15 milionů korun byl spolufinancován Evropskou unií – Fondem soudržnosti v rámci Operačního programu Životní prostředí, Povodím Vltavy, státním podnikem, Lesy ČR, s. p., dotčenými obcemi a Středočeským krajem.

Podrobnosti jsou veřejně přístupné na: <http://www.rekasazava.cz/Rubrika/Studie-odtokovych-pomeru-1.aspx>.

jt

Posázaví o.p.s. má certifikát organizace destinačního managementu

Společnost Posázaví o.p.s. získala certifikát Oblastní organizace destinačního managementu, který potvrzuje její aktivity v oblasti cestovního ruchu. Certifikát uděluje agentura CzechTourism, státní příspěvková organizace, jejímž zřizovatelem je Ministerstvo pro místní rozvoj ČR.

„Posázaví o.p.s. založili podnikatelé ve spolupráci s obcemi a neziskovými organizacemi primárně na podporu cestovního ruchu. Teď, po 15 letech fungování a zkušeností, jsme získali oficiální potvrzení, toho že cesta, kterou jsme se vydali, je správná,“ řekla ředitelka Posázaví o.p.s. Bohunka Zemanová. Certifikát je podle ní ale pro firmu i velkým závazkem.

Činnost destinačního managementu je jednou z aktivit společnosti, kterou realizuje

na jih od hlavního města v tradiční turistické oblasti Posázaví.

Hlavním úkolem její činnosti je koordinace aktivit cestovního ruchu v daném území. Představuje to mimo jiné vytváření produktů (tematické nabídky) cestovního ruchu ve spolupráci s lokálními destinačními managementy a realizaci marketingových aktivit primárně zaměřených na domácí cestovní ruch. Vytváří informační a servisní služby pro návštěvníky ve spolupráci s oblastními turistickými informačními centry a podnikatelskými subjekty. Poskytuje poradenství subjektům v destinaci, podporuje osvětové a vzdělávací aktivity, sleduje efektivitu realizovaných aktivit. Spolupracuje s partnery na oblastní úrovni a koordinuje nabídku cestovního ruchu v destinaci.

jt

V Muzeu umění a designu se hovořilo o novinkách turistické sezóny v Posázaví

O tom, co region Posázaví nabídne turistům v nadcházející sezóně, hovořili 17. dubna zástupci informačních center a dalších institucí působících v cestovním ruchu na setkání v Muzeu umění a designu (MUD) v Benešově. Účastníci si prohlédli rekonstruované prostory muzea a vydali se také na komentovanou prohlídku historickým centrem Benešova.

Ředitelka společnosti Posázaví o.p.s. **Bohunka Zemanová** v úvodu informovala o tom, že Certifikační komise Kategorizace organizací destinačního managementu CzechTourismu 11. dubna 2019 potvrdila, že je Posázaví o.p.s. Destinačním managementem turistické oblasti Posázaví.

Lenka Škvorová, pověřená řízením MUD, hovořila o dvouleté rekonstrukci muzea podle návrhu architektky Marcely Steinbachové, jejímž výsledkem jsou otevřené, vzdušné prostory, které kromě výstavních sálů zvou do kavárny, čítárny i k venkovnímu posezení. MUD je za ni navrženo na národní cenu Gloria musaealis. Kromě výstav muzeum pokračuje také v tradičních akcích, jakými jsou například Literární festival nebo festival Jeden svět, promítá filmy, pořádá dny architektury. Novým pořadem jsou Večery s..., na něž muzeum zve známé osobnosti – prvním byl fotograf Robert Vano. Přípravuje také Muzejní noc (a den), která se uskuteč-

ní 25. května a jejíž součástí bude výtvarný workshop, grilování, jazzový koncert nebo promítání filmů o maxipisu Fíkovi.

Projektová manažerka MUD **Alena Bartková** uvedla, že nová koncepce muzea, postavená na pravidelné obměně expozic, má za cíl nalákat místní i turisty k opětovným návštěvám. Chce návštěvníkům ukázat, co je to moderní umění. Jako jednu z prvních představilo MUD tvorbu jednoho z největších českých historiků umění Jiřího Šetlíka. Prostor dává i renomovaným benešovským výtvarníkům a ve sklepních výstavních sálích dostávají příležitost se prezentovat mladí autoři. MUD pořádá každý měsíc celodenní výtvarné dílny pro děti a zájem o ně roste. Cílem je naučit chodit děti a mladé lidi do muzea. Nově muzeum nabízí také výtvarné dílny pro seniory.

PR manažerka MUD **Tereza Drexlerová** zmínila pracovní listy, které zábavnou formou seznámí děti s fungováním muzea a galerie. Informovala také o dvou turnusech letních příměstských táborů pro děti, které letos muzeum připravuje.

Galina Breburdová z Turistického informačního centra v Jílovém u Prahy pozvala na křest sochy u jedné z jílovských štol, který se uskuteční v rámci Zlaté muzejní noci

18. května, na výpravu do benediktinského opatství na Ostrově u Davle 25. května nebo na koncert Laca Decziho, který zahraje 25. června v Regionálním muzeu v Jílovém u Prahy.

O setkání retroautobusů, které se uskuteční 25. května v Neveklově v rámci připomenutí 100 let linky Benešov–Neveklov, informovala **Blanka Kopková** z místního Informačního centra. Pozvala také na Neveklovskou pouť 12. května, červnové Neveklovské běhy a Den dětí nebo na Tloskovfest, který 1. června připomene 60 let Centra sociálních služeb Tloskov.

Zdena Burianová pozvala do Památníku Josefa Lady a jeho dcery Aleny v Hrusicích, nabídla komentované prohlídky Ladovy vsi i programy pro seniory.

Ivana Nováková z Turistického informačního centra Benešov zmínila Velikonoční jarmark Cajovny Pod moruší 21. dubna. Pozvala na hudební festival Jaro Josefa Suka, Den dětí nebo tradiční zářijovou akci S medem za nevědem. Informovala také o festivalu Benešov City Live, který se uskuteční od 10. 7. do 25. 8. Představila novou propagační brožuru a stejnojmenné facebookové stránky navštivte Benešov.

jt

Se Zdeňkem Sternbergem o první republice, totalitě i budoucnosti českého národa

Foto Jaroslav Jiříčka

Se Zdeňkem Sternbergem, majitelem hradu Český Šternberk, jsem se v uplynulých deseti letech setkala několikrát. Dohromady mě s ním svedla novinářská práce i běžné společenské události. Při každé příležitosti jsem v něm však měla možnost vidět vzdělaného, pokorného, skromného, ale zároveň zásadového člověka vybraného chování, prostě prototyp pravého gentlemana. Zažil Masaryka, první republiku, viděl boj parašutistů s nacistickou přesilou v pražské Resslově ulici, pomáhal s ilegálními přechody hranic v době komunismu, za totality fáral v ostravských dolech, byl kulisákem v pražském divadle i manažerem rakouského potravinářského koncernu... Jeho život by vydal za dva. Jak se za ním ohlíží z pohledu svých téměř 96 let?

Narodil se v roce 1923 a na hrad Český Šternberk „byl převezzen“, jak s úsměvem poznamená, když mu bylo osm dnů. A s přestávkou, vynucenou totalitou, zde žije až do současnosti.

Jaké bylo dětství na hradě Český Šternberk? Jak se příslušnost k jednomu z nejstarších českých šlechtických rodů projevila ve Vaší výchově – byli rodiče přísní?

Byl jsem druhý z devíti dětí. Vyrůstali jsme v dětských pokojích, hlídala nás pečovatelská, kterou jsme vroucně milovali. Celé dny od rána do večera byla s námi, bydlela vedle v pokoji, starala se o všechno, malé děti převinovala a upravovala, větší pomáhala oblékat. Bylo zvykem, že odpoledne ve čtyři hodiny, protože po obědě se muselo spát, tak po tom odpoledním vyspání nás odvedli nahoru do pokojů, kde žili rodiče. Měli jsme tam hračky a v těch velkých komnatách jsme mohli řídit přibližně do šesti hodin, pak nás zase vzali zpátky do dětských pokojů. Byl to přísný řád... Ven na procházku jsme chodili s pečovatelskou, která tlačila kočárek s nejmenším dítětem a další děti vedla za ruku, nebo šly samy.

Nechodili jsme do školy, i když ve vsi byla, její edukační úroveň byla ale dost nízká. Bylo proto zvykem soukromé vyučování a o pololetí a na konci roku se skládala zkouška. Dojížděl k nám z Rataj řídící učitel v důchodu pan Votruba, každý den parním vlakem přijel do Šternberka, vyšel nahoru na hrad, dostal svačinu, vyučoval mě tak do půl sedmé

a pak jel zpátky domů, dennodenně. Mám na něj velmi dobré vzpomínky, protože jednak byl jako učitel velice profesně zdatný, a pak měl plno učitelských vzpomínek a zkušeností. Tak to bylo po celé období obecného školství. Později pana Votrubu vystřídal středoškolský profesor Černý, který mě vyučoval tři roky gymnázia, to jsem pak skládal zkoušky v Praze v Arcibiskupském gymnáziu v Bubenci. V roce 1939, když se schylovalo k válce, mě otec zapsal jako řádného žáka gymnázia na pražském Smíchově, současně najal byt na Újezdě na Malé Straně, kde bydlel bratr mé matky, který měl povinnost dohlížet na mě a ochránit mě před nástrahami velkoměsta.

Mohlo by se zdát, že jste byl od svých vrstevníků z podhradí izolovaný. Měl jste mezi nimi kamarády? Chodil jste ven?

V prvních letech ani ne, až později, když jsem dorůstal. Bylo tady hokejové mužstvo, hrál jsem v útoku na pravém křídle a znal jsem všechny stejně staré kluky. Pak když jsem studoval v Praze – tehdy se vyučovalo až do soboty do 13 hodin – jsem na každý víkend jezdil z Wilsonova nádraží do Českého Šternberka. Ve vlaku byla spousta známých mládežníků, kteří jezdili na víkendy také ven z Prahy.

Řeka Sázava mě ale přitahovala. Jako dítě jsem se v ní často koupal, ne však pod hradem, ale v nedalekých Čejkovicích, kde bylo koupaliště. Raději jsme ale chodili k Brtnickému rybníku. S řekou mám spojeny také vzpomínky na ledy, které se na ní objevily každoročně na jaře. Na mostě se vždy shromáždilo hodně lidí, kteří si nechtěli nechat ujít tu podívanou. Informace, že jdou ledy, se šířila velice rychle. Byl to zajímavý úkaz. S poklesem hladiny zůstaly na březích kry, které pak postupně odtávaly.

Pamatuji i vory na Sázavě, které voraři v zimě skládali z kmenů v pískovně pana Brouska a na jaře je spouštěli na vodu. Běželi jsme se na to dívat k jezu, protože tam to bylo zajímavé. Když první vor zamířil do propusti, začal táhnout ostatní, které byly na něj navázané. Byl to ohromný tah, ale vory vydržely.

Nebo když jsem v Sázavě chytal ryby. Chytil jsem štika, to byl zázrak, měla slabá dvě kila, šel jsem s ní od řeky přes obec a nesl jsem ji tak, aby ji všichni viděli.

Byl jste také nadšeným myslivcem, sokolníkem i fotografem. Jak jste si vybíral koníčky, podporovali rodiče Vaše zájmy?

Když jsem byl větší, uchvátilo mě nadšení pro myslivost a moje babička, matka mého otce, mi darovala k Vánocům pušku flobertku, což byla senzace. Otec to ale zařídil tak, že jsem s ní do lesa nesměl chodit sám. Naštěstí jsme měli na panství asi sedm hajných, kteří po revírech chodili pěšky, tak mě vždycky jeden z nich s sebou vzal. Střílel jsem veverky a sojky, pokud jsem je tedy trefil. Tím, že jsem takto obešel všechny okolní revíry, znal jsem v nich skoro každý strom. Když ovšem začala válka, obsadili hrad Němci a zavedli tzv. nucenou správu. Otcí odebrali všechna vlastnická oprávnění, zapečetili místnosti na hradě, zůstal nám jenom malý byt. Nesměli jsme do lesního úřadu, do našich závodů a pušky nám zabavili.

V polovině 30. let minulého století jsem s rodiči občas zajížděl do Chotělic u Nového Bydžova ke strýci Bedřichu Mensdorffovi, který byl sokolníkem. Infikoval mě tím nadšením pro sokolnický lov. Rodiče tuto mou ušlechtilou zábavu sice přímo nepodporovali, ale tolerovali ji. Postupem času jsem vyzkoušel kromě jestřábů také lov s krahujci a poštolkami. Své zkušenosti z práce s dravci jsem později shrnul v knize Sokolnictví, která je dosud jedinou českou odbornou publikací mapující toto nejstarší lovecké umění.

K fotografování mě dovedl otec, který si koupil v 30. letech minulého století „lajku“ (Leica), což byla tehdy senzace. Byl to dokonalý aparát, ten jsem po něm převzal a ještě před odchodem do emigrace jsem s ním fotografoval přírodu. Později jsem na to neměl čas a přestal jsem, znovu jsem začal až po odchodu do důchodu, kdy jsem od zaměstnavatele v Rakousku dostal na rozloučenou fotoaparát. Mám 32 alb, ale fotky z Posázaví v nich nejsou, nezůstaly mi – po odchodu do emigrace byly všechny soukromé věci zničeny. Tu „lajku“ mám ale pořád, odpočívá v šuplíku a možná by ještě fotila.

Během války jste odmaturoval, kudy se pak ubíraly Vaše cesty?

Podmaturoval jsem v roce 1943 a nasazení na nucené práce v Říši jsem se vyhnul, pro-

Foto Libor Sváček

tože jsem prostřednictvím známého získal práci referenta v Ústředním svazu řemesel, kancelář jsme tehdy měli v Paláci Koruna na Václavském náměstí v Praze. Byl jsem tam až do konce války – zažil jsem atentát na Heydricha a viděl jsem celou akci proti parašutistům v kostele v Resslově ulici. Po válce jsem se zapsal na Právnickou fakultu Karlovy univerzity, udělal první státnici, první rigorózum, druhou státnici... Pak přišel Vítězný únor, zúčastnil jsem se demonstrace studentů na Pražském hradě a ze školy byl vyloučen. Po odvolání mě sice znovu přijali, dodělal jsem všechny zkoušky, ale nenechali mě odpromovat. Potom jsem se pustil do protistátní činnosti, pomáhal jsem lidem dostat se přes uzavřené hranice, ilegální odchod jsem zařídil i svým dvěma bratřím. Izolovanému pražskému arcibiskupu Beranovi, který se nesměl s nikým stýkat, jsem zprostředkoval komunikaci s Římem.

Když to na jaře 1950 začalo být pro mě už velmi nebezpečné, chtěl jsem taky emigrovat. Ale zjistil jsem, že můj otec to obtížně nesl. Další mí sourozenci byli malí, rodiče proto odejít nechtěli, ale viděl jsem, jak tím trpí. Tak jsem se spontánně rozhodl, že tady zůstanu, a nastoupil jsem na vojnu k druhému dělostřeleckému pluku v Litoměřicích. Asi po třech týdnech jsem byl převelen do vznikajících pomocných technických praporů (PTP) do Hrdlovky u Duchcova. Začal jsem tam pracovat jako horník na dole Prezident Gottwald, žili jsme v příšerných podmínkách na ubytovnách bez topení, voda tekla jenom venku u pumpy. Každý den nás odvedli na šachtu a tam jsme fárali a dělali za hrozných podmínek. Po půl roce nás všechny naložili a odvezli do Karviné, pracovali jsme na dole Františka, který byl součástí Dolu Československé armády. Dělal jsem například dva tři měsíce ve sloji, která byla jenom asi 70cm vysoká, nahoře a dole byl kámen, plazili jsme se po břiše a sbíječkou rubali uhlí, které se po dopravním pásu posílalo ven. Každý den osm hodin. Dostal jsem zápal plic, ale vojenský lékař mě nechtěl uznat nemocným. Měl jsem čtyřicetý horečky, nemohl jsem dýchat, tak mě odvezli do civilní nemocnice v Bohumíně. Začali mi dávat penicilin, horečka klesla a bylo mně líp. Civilní doktoři tam byli velice příjemní a drželi mě tam, jak dlouho to šlo, pak mně dali doporučení pracovat na povrchu. Dostal jsem se nejprve na odval hlušiny, po nějaké době jsem nastoupil na obrovský elektrický bagr jako pomocný, později jako hlavní bagrista. V dole jsem nakonec dělal pět let, zůstal jsem tam i po skončení vojenské služby, kterou nám pořád prodlžovali. Vzpomínám na to, jak bagr stál na obrovském kopci hlušiny na dohled od hlavního karvinského hřbitova. Téměř denně tam byly nějaké pohřby a když jsem z bagru viděl, jak spouštěli nebožtíka do země, začal jsem mu na poslední cestu houkat sirénou. Funebráci už to znali, bylo to zpestření té chmurné chvíle.

Foto Libor Sváček

Na dole jsem pracoval do roku 1955, pak jsem se oženil, vrátil se do Prahy a hledal zaměstnání. Domníval jsem se, že s doporučením z dolů, že plním normu na 150 procent, nebude těžké sehnat přiměřenou práci. Uměl jsem i cizí řeči, ale když se kádrováci dověděli moje jméno, poslali mě pryč. A tak to šlo pořád dokola, už jsem byl zoufalý, protože nebyť tehdy zaměstnan, bylo trestným činem. Náhoda mě pak zavedla do Hudebního divadla v Karlíně, kde mě zaměstnali jako jevištního dělníka. Z posledního „kulisáčka“ jsem se vypracoval na hlavního oponáře a zástupce jevištního mistra. Neexistuje opereta nebo buffo opera, kterou jsem neinscenoval, naopak znal jsem je všechny nazpaměť – hudbu mám rád, ale bohužel tuto ne. V karlínském divadle jsem byl až do roku 1968. Tehdy jsem poprvé dostal pro sebe a manželku výjezdní doložku a mohli jsme i s desetiletým synem vycestovat do Německa, kde žili mí bratři. Do Československa jsme se už nevrátili, později jsme se přestěhovali do Vídně. Začal jsem tam pracovat v jednom velkém potravinářském koncernu a postupně se vypracoval na náměstka generálního ředitele. V 65 letech jsem byl slavnostně penzionován. Mezitím se to začalo v Praze hýbat, cinkalo se klíči a všechno se změnilo. Jako důchodce jsem se začal zabývat majetkovou restitucí a vrátil se do Českého Šternberka.

Nelituje, že jste se vrátil?

Vůbec ne. Samozřejmě to byla obrovská povinnost a obrovský nával prací. Zkuste si představit: finance žádné, spolupracovníci neznámí, intervence u úřadů, prokázat někdejší vlastnické právo mého otce na pozemky a nemovitosti, všechno doložit... byla to úmorná práce. Měl jsem z Vídně našetřeny nějaké peníze a všechny jsem investoval do hradu v Českém Šternberku. Syn mezitím vystudoval ve Vídni práva, pracuje tam jako advokát a dojíždí do Čech, kde se zabývá správou našeho zemědělského a lesního majetku. Mně zůstal hrad, mám ale kolem sebe schopné a osvědčené lidi, se kterými spolupracuji už skoro 25 let, takže už to nevyžaduje tak intenzivní osobní účast.

Rod Sternbergů je s Posázavím spojen téměř 800 let. Je to výhoda, nebo spíš závazek?

Celých 800 let to bude teprve za pár let, i tak je ten tradiční vztah k hradu i celému Posázaví velmi intenzivní. Jsem majitel hradu, ale ne v tom běžném (ekonomickém) smyslu, jak je dnes obvyklé. V mém případě je to hodně osobní, bezprostřední vztah, kte-

rý je současně závazkem. Přirovnal bych to k takzvanému světenectví z doby Rakousko-Uherska, kdy někteří majitelé měli výkon vlastnického práva v tom smyslu, že majetek nesměli zatížit nějakými dluhy a nemohli ho rozprodávat, naopak měli povinnost ho zvelebovat a předat další generaci. A to je podle mého subjektivního pocitu do jisté míry povinností starých rodů, jakým jsme, i v současnosti.

Zažil jste první republiku, nacismus i komunistickou totalitu. Troufnete si – 30 let po sametové revoluci – předpovědět budoucnost České republiky?

První republika byla vůči šlechtě, císaři, Vídni i českému králi odmítavá. Můj otec byl jako důstojník celou první světovou válku v Haliči na frontě, sloužil císaři, služba panovníkovi byla tehdy pro šlechtické rodiny závazkem. V roce 1918 se šlechtické tituly zrušily, při první pozemkové reformě jsme přišli o majetek, který nám byl během 30. let částečně vrácen. Potom v roce 1938 otec narukoval jako československý důstojník a odpor k nacistickému Německu zvyšoval naši náklonnost k politickému systému v Československu. První republiku jsem vnímal pohledem patnáctiletého kluka – hrál jsem tenis, chodil jsem po lese, měl jsem všechno, co člověk potřeboval, protože rodiče byli poměrně majetní. Období protektorátu, kdy jsem byl v Praze v Ústředním svazu řemesel, už bylo obdobím nucené povinnosti. A pak už to bylo jen uhýbání stálým nebezpečím, která v totalitě hrozila...

Po těchto zkušenostech bych měl nárok na skeptické názory, ale já jsem spíš optimista. Když zhodnotíte současnou situaci, tak ekonomicky vzato ještě nikdy se v tomto prostoru nežilo tak dobře jako teď, myslím hmotně. Samozřejmě jsou například témata, jako třeba změna klimatu, o kterých se pořád mluví. Nebo se mi, ale to je můj dojem, nelíbí autokratický způsob vlády našeho premiéra. Obecně ale musím říct, že od 90. let se to hodně zlepšilo, avšak čistě ekonomicky, nefikám hodnotově, mravně. Lidé nejsou eticky lepší, než bývali, řekl bych, že spíš opačně. Když někdo dostane nějakou funkci, tak podlehne nějakému svodu, skoro denně o tom můžete číst v novinách. A to je nebezpečí, ale zároveň je to i součást lidské přirozenosti, která, jak učí Písmo svaté, tíhne k špatnému, bohužel.

jt

Foto Libor Sváček

Kolotoč dotací se roztáčí

MAS Posázaví rozdělila další miliony ze zhruba 170 milionů korun, které má do roku 2020 k dispozici z evropských fondů.

Program rozvoje venkova (PRV)

V první výzvě k předkládání žádostí o dotaci z PRV bylo alokováno 27 milionů korun, v druhé výzvě bylo k dispozici 33,9 milionu korun. **Třetí výzva k předkládání žádostí o dotace z PRV, kde je k rozdělení 27 milionů korun, byla vyhlášena 17. dubna 2019 a žádosti se přijímají do 27. května 2019.**

Název projektu	Žadatel	Dotace	Celkové náklady
Schválené projekty v 1. výzvě			
Karkulčin háj	Město Týnec nad Sázavou	974 050,00	974 050,00
Rozšíření služeb Farmy Heroutice	Jana Perníčková	255 640,00	835 562,00
Schválené projekty v 2. výzvě			
Lesní stezka Vojkov	Obec Vojkov	1 196 800,00	1 196 800,00
Turistický altán v lesním areálu hradu Zlenice	Obec Senohraby	2 317 497,00	2 317 497,00
Lesní kino pod rozhlednou Špulka	CHOPOS	1 351 684,00	1 351 684,00
Statek rodiny Počepických zázemí pro zpracování masa	Bc. Jan Počepický	2 035 327,00	4 925 492,00

Integrovaný regionální operační program (IROP)

MAS Posázaví vyhlásila do současnosti pět výzev k předkládání žádostí o dotace z IROP. Na první dvě výzvy bylo alokováno dohromady 44 585 180 Kč, další tři měly k rozdělení dohromady 31 276 150 Kč.

Název projektu	Žadatel	Dotace	Celkové náklady
Schválené projekty v 1. výzvě			
Stavební úpravy MŠ Teplýšovice	Obec Teplýšovice	1 012 427,35	1 065 713,00
Rozšíření MŠ Votice	Město Votice	1 744 425,15	1 950 717,00
Olbramovice – Dílna pro technické, řemeslné a přírodovědecké obory	Obec Olbramovice	2 434 139,40	2 562 252,00
Novostavba pavilónu MŠ Divišov	Městys Divišov	9 500 000,00	13 655 141,00
ZŠ Vrchotovy Janovice	Městys Vrchotovy Janovice	4 274 087,02	4 499 038,97
ZŠ Jankov – Zlepšení podmínek pro jazykové a přírodní vzdělávání	Obec Jankov	9 500 000,00	14 418 400,00
Schválené projekty v 2. výzvě			
Chodník podél II/111 ve Struhařově	Obec Struhařov	2 747 157,75	2 891 745,00
Votice – Rekonstrukce chodníku v Tábořské ulici	Město Votice	3 999 999,70	4 952 017,54
Chodník podél průtahu obcemi Petroupim a Petroupec	Obec Petroupim	5 225 000,00	6 182 440,00
Chodník podél silnice III/1055 Lešany – Kamenný Přívoz	Obec Lešany	5 225 000,00	9 078 622,99

Operační program Zaměstnanost (OP Z)

Na území MAS Posázaví byly dosud vyhlášeny tři výzvy k předkládání žádostí o dotace z OP Z. Na první bylo alokováno 8,7 milionu korun a na druhou 10,401 milionu korun. **Ve třetí výzvě, kde příjem žádostí o dotaci končí 31. května 2019, jsou k rozdělení dva miliony korun.**

Název projektu	Žadatel	Dotace	Celkové náklady
Schválené projekty v 1. výzvě			
Koordinace sociální práce v Mikroregionu CHOPOS	CHOPOS	1 987 281,25	2 118 750,00
Sociální práce na území Mikroregionu Voticko	Dobrovolný svazek obcí Mikroregion Voticko	1 893 694,37	2 012 112,50
Přijaté projekty v 2. výzvě			
Obce blíže lidem – Rozvoj terénní a komunitní sociální práce	RUAH o.p.s.	9 904 500,00	9 904 500,00
Spolu u jednoho stolu	SHM Klub Neveklov, z. s.	444 895,00	444 895,00

Aktuální informace jsou na webových stránkách <http://leader.posazavi.com/cz/Projekty.aspx> v sekci CLLD 2014–2020.

Konzultace:

Bohuslava Zemanová, vedoucí zaměstnanec pro realizaci SCLLD
723 881 081, zemanova@posazavi.com

Marie Škvorová, manažerka MAS
723 462 606, skvorova@posazavi.com

Leden až duben v MAP II správního obvodu ORP Benešov

Exkurze, besedy, přednášky a semináře pro žáky i pedagogy nabízí Místní akční plán rozvoje vzdělávání 2 (MAP), který pro školy z území Obce s rozšířenou působností (ORP) Benešov realizuje společnost Posázaví o.p.s. Projekt s náklady kolem 12 milionů korun získal podporu z Operačního programu Výzkum, vývoj a vzdělávání. Přihlásilo se do něj 42 mateřských, základních a základních uměleckých škol. Projekt je plánován na 4 roky, od září 2018 do srpna 2022.

MAP II navazuje na MAP I, který byl schválen v roce 2017, a to včetně investičních priorit, tedy seznamu veškerých plánovaných projektů školských zařízení v ORP Benešov. Zařazení do tohoto seznamu opravňuje projekty ucházet se o dotaci z evropských a národních zdrojů. Seznam není uzavřený, potřeby škol v regionu jsou v rámci MAP II pravidelně každého půl roku aktualizovány.

Nejvyšším orgánem MAP je **Řídící výbor MAP**; naposledy se sešel v březnu a schválil mimo jiné investiční priority. Realizaci aktivit zajišťuje v plném rozsahu **Realizační tým MAP**.

Pracovní skupiny

Jejich členy jsou zástupci škol. Jsou zapojeny do konzultačního procesu MAP, projednávají podklady a návrhy zpracované Realizačním týmem MAP a zpracovávají podněty pro Řídící výbor MAP. Byly vytvořeny tyto Pracovní skupiny: Financování, Čtenářská gramotnost, Matematická gramotnost a Rovné příležitosti.

Pracovní skupiny Financování, Čtenářská gramotnost a Matematická gramotnost se od ledna do konce dubna sešly jednou a zabývaly se rekapitulací svých dosavadních výstupů a informacemi o probíhajícím dotazníkovém šetření ve školách ORP Benešov. **Pracovní skupina Rovné příležitosti** se v uvedeném období sešla třikrát, jednou se uskutečnila také Případová konference (supervize) intervize.

EDUpointy

Rozumíme jimi vzdělávací a informační akce pro pedagogické pracovníky a ředitele škol, u vybraných témat je možná účast rodičů a další veřejnosti. Jejich tematické zaměření se upřesňuje na základě výstu-

pů Pracovních skupin a poptávky ředitelů a pedagogů škol. Od ledna do konce dubna se uskutečnily dva EDUpointy, a to na téma Vnitřní a vnější motivace a jak s ní pracovat, Emoční sebeobrana pro učitele.

Neformální setkání místních expertů

Od ledna do konce dubna se uskutečnila tři taková setkání. Na prvním z nich se sešli v Netvořicích zástupci města Neveklov, regionálních škol a Rané péče Centra sociálních služeb Tloskov. Další dvě setkání se uskutečnila v dubnu v Benešově za účasti města a zdejších mateřských a základních škol.

Kromě výše uvedených setkání se ve zmíněném období uskutečnil také seminář o využití ICT techniky pro 1. a 2. stupeň ZŠ a Setkání v Muzeu umění a designu Benešov.

Podrobnosti k jednotlivým akcím jsou na: <http://leader.posazavi.com/cz/Area.aspx?AreaId=124> a na facebookovém profilu MAPujeme vzdělávání Posázaví.

jt

MUD připravilo „ochutnávku“ akcí pro školy

Postav si svou galerii

Program pro žáky I. stupně ZŠ

- Mám kumbál plný kyblíků a košťat, ale nejsem Harry Potter, kdo jsem?
- Se mnou si ruku nepodáš, mám ji často špinavou od hlíny nebo barev, víš, kdo bych mohl být?
- Když přijdeš k nám do muzea, jsem první člověk, který tě s úsměvem přivítá, jsem údržbář?

V tomto programu si hravou formou vysvětlíme, jaké profese jsou k chodu muzea potřeba, k čemu galerie a muzea slouží nebo kde se nachází umělecké dílo, když není na výstavě.

V poslední části programu si společně v kurátorském týmu vytvoříme vlastní zmenšenou galerii a originální výstavu.

Muzeum umění a designu Benešov uspořádalo pro pedagogy malou „ochutnávku“ toho, co může nabídnout školám.

Účastníci si prošli muzeum od sklepa skoro až po střechu, prohlédli si aktuální výstavy, vyslechli si zajímavé povídky a ve finále si vyzkoušeli kreativní spolupráci při tvorbě vlastní „papírové“ galerie. Podobnou si budou moci vytvořit i žáci a studenti při exkurzích.

Pracovníci muzea umí na míru připravit program pro školní kolektivy tak, aby se děti něco nového dozvěděly, a hlavně aby je to bavilo. Aktuálně díky spolupráci muzea a projektu MAP II ORP Benešov (koordinátor projektu Posázaví) je celý program pro školy z našeho regionu ZDARMA.

Pokud máte o program zájem, kontaktujte nás na zemanova@posazavi.com.

red

Good mood good MUD*

Program pro žáky II. stupně ZŠ

- Co všechno se v muzeu děje a k čemu slouží?
- Kdo všechno stojí za zrealizováním jedné výstavy?
- Co dělá v muzeu kurátorka a k čemu je správce sbírky?
- Jak se dostane dílo do muzea a kde je, když není na výstavě?

Tímto programem děti vtáhneme do samotného zákulisí muzea, dozví se, jaké profese jsou potřeba pro chod instituce, k čemu muzeum vůbec slouží a o co vše se stará, nebo čím vším si musí dílo projít, než se dostane na výstavu.

V poslední části programu se rozdělíme do několika profesních skupin, kde budeme budovat zázemí pro vytvoření celého projektu vlastní zmenšené galerie.

Střípky z Mateřské školy Slunečnice Maršovice

Koncem zimy a v jarním období se děti těšily na spoustu různých akcí v mateřské škole. Hned první týden po vánočních prázdninách jsme absolvovali s přihlášenými **děti lyžařský kurz na Monínci**. Děti byly moc šikovné a po týdnu se z nich stali zdatní lyžaři. Z významnějších akcí následoval **dětský maškarní karneval**.

Jaro jsme s dětmi přivítali naší tradiční akcí **Vynášením Moreny** a průvodem do vsi. Každý měsíc mají děti možnost zhlédnout **divadelní pohádku** od různých divadelních společností. Děti zaujal rovněž program Ochrany fauny ČR s názvem **„Domečky“** a **„Život v mraveništi“**. Již podruhé jsme do MŠ pozvali kino, tentokrát s **filmem Korálový útes**.

Dětská zahradní party v říši pohádek, která se uskutečnila v sobotu 13. dubna na přírodní zahradě MŠ, byla určena pro děti z naší mateřské školy a jejich rodiny i širokou veřejnost. Navzdory chladnějšímu počasí se akce vydařila a všichni jsme si ji pěkně užili. **Oslavy Velikonoc** jsme s dětmi zahájili výletem do Počepic, do rodinné perníkářské firmy Radešínek, kde si děti prohlédly výrobu perníků a poté si samy nazdobily velikonoční perníčky, které si odvezly domů. **Oslavy svátků a tradic** patří mezi důležité a významné činnosti naší MŠ. Spoustu dalších akcí pro děti, které budeme ještě konkretizovat a rodiče i veřejnost mají možnost sledovat je na webových stránkách MŠ (www.msmarsovice.cz), plánujeme až do konce června.

Děti v mateřské škole mají možnost navštěvovat **4 kroužky – šikovné ručičky, pohybový, AJ a taneční**. O kroužky je ze strany rodičů celkem velký zájem, rádi bychom je tedy zařadili i v dalším školním roce.

V rámci projektu **„Podpora vzájemného učení pedagogů MŠ“**, který realizuje Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích a naše mateřská škola je v něm zapojena jako druhé Centrum kolegiální podpory ve Středočeském kraji v oblasti čtenářské

pregramotnosti, pokračují vzdělávací semináře pro pedagogy z okolních mateřských škol. Konají se v naší MŠ 1x měsíčně. Pro děti z naší mateřské školy jsme díky projektu získali pomůcky v hodnotě asi 200 000 Kč (interaktivní tabule, knihy, divadelní kufřík, maňásky apod.).

Jaroslava Šteflová z Učitelských novin napsala o naší mateřské škole reportáž s názvem **„V erbu mají lásku k přírodě – maršovická mateřinka dětem otevírá obzory doširoka“**. K přečtení je na <http://www.msmarsovice.cz/clanek-o-ms-marsovice/d-1171/p1=61>.

Děkujeme za zájem o činnost naší mateřské školy, který projeví nejen rodiče, kteří zde chtějí umístit své dítě k předškolnímu vzdělávání, ale i další osoby nebo subjekty. **Tímto srdečně zveme další případné zájemce k návštěvě MŠ Slunečnice Maršovice**. Po předchozí e-mailové (ms-marsovice@seznam.cz) nebo telefonické domluvě (723 160 399) rádi blíže představíme činnost naší školy, ukážeme jim vnitřní prostory a obě zahrady.

Krásné a slunečné jaro za MŠ Slunečnice Maršovice přeje

Mirka Strakatá, ředitelka

Archa na celostátní přehlídce zájmové činnosti církevních škol v Odrách

V březnu se 35 dětí z Církevní ZŠ a MŠ Archa Petroupim vydalo se svým autorským muzi-

kálem na Moravu do městečka Odry, aby se zde zúčastnilo Celostátní přehlídky zájmové umělecké činnosti církevních škol. Tento festival má více než dvacetiletou tradici. Odborná porota hodnotí každé vystoupení a pomáhá zlepšovat práci dětí i pedagogů.

Archa zde vystoupila s muzikálem Archa Noemova, ke kterému napsal text i hudbu žák 7. třídy Pavel Vašák. Divadelní podobu nacvičila s dětmi z dramatického kroužku Anna Svobodová. Menší děti z MŠ se díky kostýmům proměnily v různá zvířátka, kte-

rá na pódiu Noe vzal na svou loď. Zásadní roli při představení měla šestičlenná hudební kapela.

Představení mělo úspěch, přestože nás trochu zaskočilo malé pódium a minimální možnost prostorové zkoušky. O děti i pedagogy se pořadatelé festivalu pečlivě starali. Bylo moc milé setkat se s tolika nadanými muzikanty z různých koutů České republiky.

Alena Vašáková

Otvírání petroupimské studánky

Již od minulého jara lákala děti z místních škol zarostlá studánka, kterou mýjely u lesní cesty vedoucí k Bedři při vycházkách do přírody. Když pak přišla nabídka od rodičů Šmakalových z Okrouhlice, že by se rádi podíleli na oživení studánky, začal se rodit projekt Studánka Petroupánka.

A tak se letos na jaře Církevní ZŠ a MŠ Archa Petroupim ve spolupráci s obcí MŠ Petroupim po dva poslední březnové týdny scházely při péči o studánku a při navazujících vzdělávacích aktivitách. Všechny předškolní i školní skupiny se postupně vystřídaly při tematické práci – ať už při přípravě prostředí a oprácvání materiálu na výrobu

stříšky nad studánku či při sběru a zpracování informací k tématu kvality vody a péči o ni.

Na čtvrtek 28. 3. 2019 pozvaly děti z obou škol své rodiče a sousedy k slavnostnímu otevření studánky. Přestože pročištěná studánka nazvaná Petroupánka se ještě úplně nenaplnila a připít si čistou vodou na její obnovení jsme nemohli, jsme vděční za vše, co se podařilo vytvořit. Věříme, že tím nejvyšším je získané pouto dětí k místní krajině a úcta k jejím zdrojům. Velké díky všem, kteří nám v této práci pomáhali!

Kateřina Vernerová

OA Neveklov: Kdo má zájem, naučí se víc než ostatní

V Obchodní akademii Neveklov studuje téměř 130 studentů, ale těch, kteří ke studiu přistupují opravdu aktivně, již zdaleka tolik není. Přesto ale jsou a určitě si zaslouží, aby byli představeni. Jednou z nich je i Tereza Růžičková, která zde třetím rokem studuje obor Ekonomické lyceum.

Dává Ti tato škola víc, než jsi očekávala?

Určitě, tato škola mi za prvé dává suprové kamarády, dále skvělé studium a také možnost cestovat. Je to škola tzv. „rodinná“. Všichni se zde znají a dokáží si podat pomocnou ruku. A to se mi na ní velmi líbí. Jak už jsem zmiňovala, umožňuje mi cestování, nejvíce jsem pyšná na cestu do Novosibirska. Jedná se o výměnný pobyt, který byl pro mě velkou zkušeností. V praxi jsem si procvičila ruský jazyk a zdokonalila se v něm. Ráda jsem poznala odlišnou kulturu.

Škola mě také učí nebát se veřejného vystupování. Učí mně, jak s lidmi jednat a hlavně komunikovat. V tomto školním roce v rámci své ročníkové práce s názvem Pomoc zemím třetího světa jsem se naučila, jak napsat projekt, zprostředkovat akci, jak vytvořit rozhovor... Hlavním cílem mé práce je pomoci dětem z Afriky a získat pro ně finanční prostředky na lékařskou péči, vzdělávání. Na co jsem hrdá, je to, že můj projekt byl vybrán mezi 15 nejlepších v celé ČR. Pro mě to znamenalo jet na konferenci filantropů do nadace VIA. Dále samostatně připravovat akce, na kterých sbírám finanční prostředky. Následně pak nadace VIA mnou získané finanční prostředky ještě zdvojnásobí a já je předám nadaci UNICEF, která se už postará o jejich správné využití.

Zmiňuješ svůj projekt. Jak ses k němu dostala?

Ke zmiňovanému projektu jsem se dostala přes svou ročníkovou práci. Vybrala jsem si vlastní téma a pak jsem využila rady paní učitelky Hulanové, která je vedoucí mé práce.

Jaké akce jsi již zorganizovala, abys získala co nejvíce peněz?

První byl prodej novoročenek a vánočních jmenovek, další byl Vánoční jarmark a jako třetí proběhlo rehabilitační cvičení pro veřejnost v místní sokolovně.

Přináší Ti tento projekt spíše starosti, nebo poznáváš i radosti a zažíváš pocitů uspokojení?

To je pro mě těžká otázka, určitě to není jen tak ledajaký projekt, nad kterým bych mohla mávnout rukou. Jde o projekt, jenž vyžaduje velké odhodlání a schopnost vše zvládnout. Popravdě, ze začátku mi dělal velké starosti, nevěděla jsem, jak se ročníková práce píše. Ale jak se říká, všechno je jednou poprvé. Bála jsem se, že to nezvládnou a nedotáhnu vše dokonce, ale nevzdala jsem to, protože mám nějaký cíl a ten se týká dětí v Africe. Už jen pomyšlení, jak tam žijí, mě posouvá dál. Zatím ještě nemám pocit sebeuspokojení, ale doufám, že časem přijde. Pocit radosti přijde určitě poté, co nasbírané finanční prostředky odevzdám nadaci UNICEF. Tím si dokážu, jak jsem byla dobrá a vše zvládla. Sama se totiž pochválit nedokážu, potřebuju něco velkého dokázat. Někdy je pro mě velice náročné vše zorganizovat a připravit, aby vše klaplo a všem se líbilo. Bez paní učitelky Hulanové bych to nezvládla. Ona je ta, která mě podporuje. Hlavně si cením její obrovské pomoci, no spíše všeho, co pro mě dělá.

Co ještě připravuješ pro své spolužáky? A jaká je Tvá plánovaná cílová částka?

Připravuji prodej svačin a možná ještě koncert. Ráda bych získala 15 000 Kč.

Co bys vzkázala ostatním studentům?

Ostatním studentům bych vzkázala, aby se nebáli realizovat dobročinné akce a aby děla-

li věci, které je baví a posouvají dál. A pokud hledají střední školu, která je připraví pro život, doporučuji naši obchodní akademii.

Tento rozhovor, který iniciovala studentská skupina DOORS, vznikl v měsíci březnu, kdy Terezčin projekt vrcholil. Nyní je zakončen, peníze jsou předány. Díky akcím, které Tereza připravila a zorganizovala, bylo vybráno 14 992 Kč. Díky nadaci DOBRODRUŽI bylo pak fondu UNICEF předáno 27 601 Kč.

Určitě je skvělé, když se mladý člověk věnuje filantropii, když dokáže přemýšlet nejenom o sobě a svých nejbližších, ale vidí i dále. Uvědomuje si širší souvislosti, dokáže pomoci. Naše učitelské povolání není jednoduché, naším posláním je žáky obohacovat novými informacemi, vědomostmi. Když se mi podaří rozdmýchat plamínek, který přeroste v oheň, když vidím, že mi pod rukama vyrůstají šikovní krásní mladí lidé, získávám novou energii pro svou další práci. Za mě, Terezo, Ti patří velký dík. Jsem moc ráda, že s Tebou mohu v naší Obchodní akademii Neveklov spolupracovat.

Miroslava Hulanová

Bystřická laťka prověřila dovednosti školáků

Na začátku roku se konal 3. ročník soutěže ve skoku vysokém nazvané Bystřická laťka. Závod pořádají žáci 9. tříd ZŠ Bystřice za pomoci kamarádů z osmiček. Děti se starají o ozvučení, osvětlení, focení, pracují jako rozhodčí, zajišťují celý průběh akce a také pochopitelně závodí. Letošní ročník byl poznamenán zraněním chlapce, i tak lze hodnotit závod jako zdařilý. Dívky s výkonem 140 cm vytvořily rekord soutěže, chlapci s výkonem 160 cm jej vyrovnali. Skokany podporovali fanoušci v hledišti, kteří se vybavili „fandítky“ se jmény svých favoritů.

Je velká škoda, že okolní školy o akci neprojeví zájem, nabízeli jsme jim i společné tréninky, těšili jsme se na jejich fanoušky, kteří mohli zasednout v hledišti. Pořádat pro děti různé soutěže je jistě dobré. Pokud ale připravují celou akci samotní žáci, je podivné odmítnout jejich pozvání...

Ceny do soutěže poskytuje firma Elmoz Czech, s.r.o., mediálně nás podporují Hlas Bystřice a Posázaví o.p.s. Všem děkujeme.

Zuzana Červová

Kdy je dítě ohroženo a kdo s ním pracuje?

Na Benešovsku se uskutečnilo multidisciplinární setkání zaměřené na děti a mládež s výchovnými problémy a rizikovým chováním. Setkání bylo určeno především pro školy a orgán sociálně-právní ochrany dětí (OSPOD). Podpora dětí s potřebami v oblasti chování by měla vycházet ze současného trendu sociální politiky, kterým je důraz na funkci rodiny a její autonomii s tím, že odborná práce s rodinou by měla být jen podpůrná. OSPOD zasahuje do situace dítěte pouze v případě jeho závažného ohrožení. Co to přesně znamená? A kdy jedná škola?

Společná aktivita lokálních síťů okresu, pořádaná v rámci projektu Systémový rozvoj a podpora nástrojů sociálně-právní ochrany dětí, proběhla 18. března 2019. Projekt, zaměřený na rozvoj síťování, tj. vyhledávání a spojování lidí, kteří jsou součástí určité sítě služeb pro děti a jejich rodiny, dále jejich setkávání, vzájemné informování, spolupráci a také vyjasňování kompetencí, realizuje Ministerstvo práce a sociálních věcí (MPSV) od roku 2016 do června 2019.

Při volbě zaměření tohoto setkání bylo vyhověno žádosti kurátorů pro děti a mládež, kteří prosazovali právě téma **Práce s dětmi a mládeží s výchovnými problémy a rizikovým chováním**. O tom, kdo má ve vztahu k dětem jaké povinnosti a možnosti, diskutovalo v Posázaví o.p.s. 40 odborníků. Pro vyjasnění kompetencí OSPOD se školami probíhalo setkání za přítomnosti metodika sociálně-právní ochrany dětí. Dále se účastnili pedagogové, sociální pracovníci z městských úřadů, psychologové, speciální pedagogové, metodici prevence a další.

Vymezení kompetencí škol a OSPOD

Kde jsou hranice pravomocí jednotlivých institucí z právního hlediska, vysvětlil metodik OSPOD z Krajského úřadu Středočeského kraje Mgr. Josef Smrž: „Zákonné oprávnění pracovat s ohroženým dítětem je pro OSPOD základ činnosti. Ten má povinnost vyhodnotit konkrétní případ a stanovit, zda je dítě skutečně ohrožené. Pokud tomu tak není, měl by jednat někdo jiný. Podle základních práv v mezinárodních předpisech má dítě právo na rodinu a rodina na soukromý život. Výchova dítěte je plně v rukou rodičů a je nejlepším zájmem dítěte, pokud není ohroženo na životě, aby bylo se svou rodinou. OSPOD není represivním orgánem, jako například policie. Primární zodpovědnost za výchovu a vzdělání dítěte plní rodiče, a tak nelze žádat například ani to, aby na základě chování dítěte i jeho „nedocházky“ do školy bylo umístěno mimo rodinu (např. do zařízení výchovné péče).“

Jak řešit záškoláctví?

Problém se záškoláctvím by měla být schopna vyřešit vlastními silami sama škola, která s dítětem a rodiči jedná jako první. S kontaktováním sociálních i návazných služeb může pomoci metodik prevence. Zde je vidět prostor pro rozvoj školní sociální práce. Ohlásit ohrožení dítěte související s chováním žáka na OSPOD může škola až v případě, že může doložit předešlou práci s žákem a jeho rodinou, která však nesměřovala ke zlepšení situace. Školy se u svých žáků setkávají stále více s rizikovým chováním, se šikanou, porušováním školního řádu, s užíváním návykových látek, ale řeší i rodičovské spory a CAN (syndrom týraného a zneužívaného dítěte). Ve všech vyjmenovaných případech platí stejný princip jako při záškoláctví.

Týrání či zneužívání: OSPOD řeší pouze děti ohrožené na životě

Nárůstu počtu dětí ohrožených, zanedbávaných, dětí s vývojovými poruchami chování i dětí, které v mnoha případech jednají agresivně, stejně jako jejich rodiče, nahrává tempo a charakter dnešní doby. Ohrožení zdraví v definici pro OSPOD rovná se ohrožení na životě a zdraví. „Pokud má dítě špinavé oblečení nebo vši, není to důvod, aby s ním pracoval OSPOD, to přísluší zdravotnické oblasti, dítě by měl vidět lékař,“ konkretizoval Smrž. Pokud ovšem někdo (ať je to kdokoliv) nabyde podezření na týrání nebo zneužívání dítěte, je jeho povinností hlásit to bezodkladně na OSPOD. Učinit tak je možno telefonicky se zachováním anonymity. Sociální pracovníci musí řešit oznámení vždy, protože škola toto neprošetřuje.

Primární rolí OSPOD není ani řešení rodičovských sporů, přestože v nich obvykle figuruje v roli opatrovníka. Zacílením práce sociálních pracovníků, v přenesené působnosti obcí, na opravdu ohrožené děti, se má posílit přímá práce s rodinou. Smrž také dodal, že: „OSPOD není preventivní složkou a tato jeho část musí být nahrazena činností aktérů sítě služeb, zejména sociálních.“ Z tohoto předpokladu vychází i aktivita lokálního síťování, v jejímž rámci byla zmapována místní situace a následně popsána v analýze sítě služeb. Text Analýzy místní sítě pro ORP Benešov, ale i další obce ze Středočeského kraje či z ostatních krajů zapojených do projektu, je dostupný na webu www.pravonadetstvi.cz.

Poradenské sociální služby pro rodiny a děti na Benešovsku

Mezi takové služby patří Středisko výchovné péče (SVP) Dobřichovice a Pedagogicko-psychologická poradna (PPP) Středočeského kraje, které poskytují poradenství, pracují s dětmi i jejich rodiči, spolupracují se školami i dalšími institucemi. Zástupci SVP na setkání pohovořili o činnosti tzv. terénních služeb v Benešově. „Našimi klienty jsou převážně děti staršího školního věku, které špatně navazují kontakty, mají problém s kolektivem či závažné poruchy chování.

Jejich chování nelze nikdy posuzovat samo o sobě, vždy za ním něco stojí. Naše práce spočívá hodně v práci s emocemi. Ptáme se jich, zda problém vnímají a či problém to podle nich je. Nikdy nejde „opravit“ jen dítě a je třeba, aby došlo ke změně celého rodinného systému,“ uvedl Mgr. Marek Stránský z SVP. Tato služba je velice potřebná pro návaznou práci kurátorek pro děti a mládež Městského úřadu Benešov, jež služby SVP potřebným dětem doporučují. Ze statistik vyplývá, že v roce 2018 pracovaly kurátorky na OSPOD Benešov celkem se 115 klienty, z nichž v 86 případech šlo o výchovné problémy dětí a mladistvých a trestná činnost se týkala 20 osob (z toho ¼ byly dívky).

Velký zájem je v Benešově i o služby PPP. Psycholožka PhDr. Blanka Tomková uvedla: „Jen v průběhu ledna přišlo 180 objednávek na vyšetření dětí. Rodiče však musejí počítat s termínem minimálně půl roku dopředu.“ Čekací lhůty jsou systémovou chybou, kterou nelze řešit místně. V poradně, jež disponuje 10 pracovníky, funguje i metodická prevence Mgr. Renáta Sládková, která školám nabízí nástroje pro práci s dětmi a třídou, pořádá pravidelná setkání pro školní metodiky prevence a je nakloněna i dalším formám spolupráce.

Odborníkům bere čas enormní administrativa

Problémem napříč rezorty zůstává byrokracie, která ubírá čas na intervenci. I když praxe funguje, všichni pracovníci tráví příliš času vyplňováním formulářů a zpracováváním dokumentace. Administrativa je velkou zátěží, protože na vše je potřeba papír. Dokonce i v procesu inkluze, která aktuálně ovlivňuje situaci ve školách.

Akce se uskutečnila v souladu se strategiemi lokálních síťů, kteří děkují těm, co přišli, Posázaví o.p.s. za poskytnutí zázemí, městu Benešov za příspěvek a všem přednášejícím za jejich čas a slova.

Andrea Košanová,
Lokální síťarka ORP Benešov

Projekt Systémový rozvoj a podpora nástrojů sociálně-právní ochrany dětí realizuje Ministerstvo práce a sociálních věcí ve 12 krajích ČR prostřednictvím Operačního programu Zaměstnanost. Zaměřuje se na posílení mezirezortní a multidisciplinární spolupráce v oblasti péče o ohrožené děti a jejich rodiny.

Cílem projektu je i nadále snižovat počet dětí, které musí svou rodinu opustit, a dětem, jež se dostávají do systému náhradní rodinné péče, zajistit co nejvyšší individuální péči. V rámci projektu probíhá v 11 krajích ČR aktivita Podpora síťování služeb na lokální úrovni (Síťování), kterou provádí 87 lokálních a krajských síťů, zaměstnanců ministerstva.

www.pravonadetstvi.cz

Rytmus Střední Čechy, o.p.s. poskytuje podporu obcím na Benešovsku

Foto: Samuel John King

Život v obcích přirozeně odráží potřeby svých občanů. Je to velmi pestrá paleta situací, ze kterých plynou následné povinnosti k řešení. Některé úkoly jsou zároveň i povinnostmi pro obce a jejich orgány. Představitelé obecních úřadů řeší investice ve své spádové oblasti, zřizují služby jako školky, školy a spolufinancují obecní spolky, například hasiče, mateřská centra, seniorské kluby. Složitým tématem je udržení bankovních a poštovních služeb, místních obchodů se smíšeným zbožím atd.

Občané často netuší, jak širokou agendu starostové a pracovníci obcí vykonávají. Mimo

jiné obce také povinně realizují úkony sociální práce. Všechny obce mají metodický pokyn, jak sociální práci realizovat. Některé obce mají možnost vytvořit specializované pracovní pozice, které hradí ze svých rozpočtů. Právě obce I. a II. typu mají takovou agendu k řešení, ale finanční a personální zdroje jsou k tomu nedostatečné.

Nápomocní mohou být přímo poskytovatelé odborných sociálních služeb v dostupném regionu. Velkou cílovou skupinou klientů pro sociální práci jsou jistě lidé se zdravotním postižením. Rytmus Střední Čechy, o.p.s. se svou službou „Podpora samostatného bydlení“ a preventivní službou „Sociální rehabilitace“ nabízí zástupcům obcí podporu zejména pro občany s mentálním postižením a duševním onemocněním v oblasti základního sociálního poradenství, řešení nezaměstnanosti nebo udržení vlastního bydlení v místě, kde je člověk zvyklý či má své rodinné zázemí.

Představitelé obcí tak díky konkrétnímu poskytovateli sociálních služeb zajistí potřebnou a kvalitní podporu pro své občany

v nepříznivé a náročné životní situaci. Toto je příklad funkčního partnerství mezi nestátní organizací a státní správou, je to projev solidarity a vytváří síť pomoci potřebným občanům v naší komunitě.

Pavla Fleischhansová

Rytmus Střední Čechy, o.p.s.

Sociální rehabilitace

Mgr. Klára Lovišková
317 742 742
773 391 182
loviskova@rytmus.org
F. V. Mareše 2056, 256 01 Benešov

Podpora samostatného bydlení

Mgr. Petra Povolná
317 742 742
773 391 184
petra.povolna@rytmus.org
F. V. Mareše 2056, 256 01 Benešov

Další informace jsou na:
www.rytmusstrednicechy.cz

Centrum sociálních služeb Tloskov oslaví 60 let své existence hudebním festivalem

Hudebním festivalem oslaví 1. června 2019 Centrum sociálních služeb Tloskov 60 let od svého vzniku. Oslava kulatého výročí připomene dlouhou tradici služeb, které toto centrum poskytuje lidem s mentálním a kombinovaným postižením. Jejich kapela Kabrňáci navíc festival zahájí a bude tak mít mimořádnou příležitost dělat „předskokana“ interpretům, jakými jsou Ivan Hlas & Norbi Kovács, Aneta Langerová, Pipes and Pints, Horkýže Slíže, Tata Bojs, Keks nebo skupina Kašpárek v rohlíku. Návštěvníkům se představí také kapely, které tloskovské centrum rovněž dlouhodobě podporují, a to Gingerhead, Slapdash Rockabilly, Nadeje nebo Bratrstvo Luny.

„Celá akce má společenský přesah v tom, že se potkají návštěvníci s klienty, což přispěje k integraci i snížení stigmatizace a obav ze strachu z mentálního postižení, protože naši klienti jsou v podstatě normální lidé, jen mají snížený intelekt. Hudba je jednotný jazyk, takže se mohou bavit všichni do-

hromady. Děláme spoustu podobných akcí i během roku, takže víme, že to funguje,“ řekl ředitel Centra sociálních služeb Tloskov Matěj Lipský.

Novinkou, která si pomalu razí cestu na podobných akcích, bude na tloskovském festivalu speciální tribuna pro vozíčkáře a imobilní klienty. „Vymezit pro ně místo pod pódiem není moc šťastné – člověk na vozíku pak vidí jen nohy účinkujících... Chceme proto ukázat, že to jde udělat i jinak,“ dodal Matěj Lipský.

Třináctihodinový maraton hudby odstartuje v 11.00 a díky dvěma pódiím budou eliminovány prodlevy mezi jednotlivými vystoupeními. Návštěvníkům se postupně představí 12 interpretů a skupin. Festival zahájí kapela Kabrňáci složená z klientů Centra sociálních služeb Tloskov, která loni oslavila 45 let. O nejmladší návštěvníky se postará divadelně hudební skupina Kašpárek v rohlíku.

Děti do 8 let budou mít na festival vstup zdarma, děti od 9 do 15 let a ZTP budou mít snížené vstupné. Celodenní vstupenka bude stát v předprodeji 390 Kč, na místě 450 Kč, zlevněné vstupné bude v předprodeji za 220 Kč a na místě za 250 Kč. Předprodej půjde přes systém GoOut, vstupenky budou k dostání také v některých informačních centrech v regionu Posázaví. Veškerý výtěžek z prodeje vstupenek dostane Centrum sociálních služeb Tloskov. Parkování je zajištěno ve spolupráci s městem Neveklov.

Myšlenka oslavit jubileum hudebním festivalem vznikla v návaznosti na komunitní muzikoterapii, kterou při práci s klienty úspěšně využívají v Centru sociálních služeb Tloskov už několik let. Před pěti lety tady zahájilo vysílání unikátní internetové Rádio Tloskov, kde jsou moderátory rozhovorů, písniček a pořadů lidé s mentálním a kombinovaným postižením. Rádio přináší rozhovory s osobnostmi z oblasti kultury, hudební bloky s oblíbenými interprety klientů, krátké reportáže z akcí a písničky na přání. Úspěch slaví i zdejší hudební klub, v němž pravidelně vystupují interpreti a kapely různých žánrů.

Centrum sociálních služeb Tloskov je státní příspěvkovou organizací zřízenou Ministerstvem práce a sociálních věcí. Poskytuje služby pro lidi s mentálním a kombinovaným postižením: ranou péči, odlehčovací službu, denní stacionář, sociální pobytovou rehabilitaci, chráněné bydlení a domov pro osoby se zdravotním postižením.

jt

Úspěchy sportovců CSS Tloskov na XV. Světové letní speciální olympiádě

Abú Dhabí hostilo od 6. do 23. 3. sportovce z celého světa. Do Arabských emirátů se jeli sportovci speciálních olympiád, aby bojovali o medaile v letních sportech. Česká výprava (44 sportovců) bojovala o cenné kovy v atletice, plavání, bocce, bowlingu, cyklistice, moderní gymnastice, stolním tenise, volejbalu a kopané a přivezla celkem 10 zlatých, 7 stříbrných a 4 bronzové medaile.

Ze sportovního klubu Světáci Tloskov se nominovali za stolní tenis Pavel Jirátko a unified partner Jiří Kubásek. Další náš sportovec Marian Novák posílil tým volejbalistů ČR. Kluci neklamali a přivezli dokonce zlatou medaili – Pavel Jirátko a Jiří Kubásek v unified kategorii, dále Pavel Jirátko obsadil 2. místo v kategorii single a Marian Novák se podílel na skvělém čtvrtém místě českého týmu ve velice silné skupině volejbalistů.

Speciální olympiáda je významná akce pro sportovce, jejich trenéry, partnery, dopro-

vod a celý organizační tým. Všichni se na ni připravují několik let, postupují přes regionální a národní turnaje, aby mohli být nominováni na evropské a světové soutěže. Naši sportovci trénují každý týden a Pavel si navíc požádal o individuální tréninky, aby na sobě mohl více „zpracovat“. Také Marian musel obětovat svůj volný čas dojíždění na sehrávky s týmem. Je skvělé, jak sport motivuje k vyšší morálce a kázni i naše sportovce.

Atmosféra velkých soutěží má vliv na psychiku každého z nás a naši kluci se se vším statečně poprali. Zvládli výborně aklimatizaci, jinou kulturu. Po počátečních drobných problémech s dopravou a přesuny na sportoviště se režim olympijských dní stabilizoval. Sportoviště byla dle všech perfektně připravená, klimatizovaná, servis na vysoké úrovni. V rámci speciálních olympiád pomáhají s organizací volontéři, se kterými se sportovci velmi rychle spřátelili.

V průběhu celého pobytu v Emirátech sportovci stihli také zajet k moři, navštívit významné budovy a užít si návštěvu u pana Ing. Slavíka, velvyslance ČR v Arabských emirátech, který pozval po ukončení olympijských her celou českou výpravu na odpolední slavnost.

Speciální olympiáda je také významnou kulturní a společenskou akcí pro všechny zúčastněné, vznikají zde nová přátelství a všichni soutěží v duchu fair play s mottem speciálních olympiád: „Kéž vyhrají, a když

se mi to nepodaří, ať jsem statečný ve svém úsilí“.

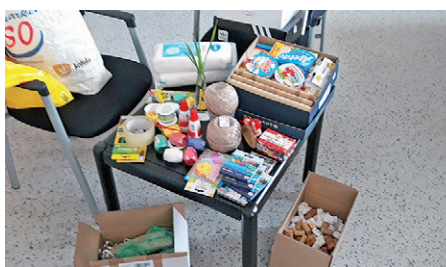
Jsm rádi, že tyto skvělé sportovce můžeme společně s CSS Tloskov finančně, materiálně a psychicky dlouhodobě podporovat na jejich cestě za vysněnými cíli.

Více info na www.specialolympics.cz.

*Radka Jiroušková,
Sdružení Sport z.s.*

Studenti pomáhají dětem rané péče

V dubnu proběhlo předání výtěžku z charitativní akce studentky Michaely Rákosníkové ze čtvrtého ročníku Obchodní akademie Neveklov, obor Ekonomické lyceum. Ta si pro svoji maturitní práci zvolila téma charita. „Michaela nás oslovila již na podzim s nápadem, že by ráda smysluplně pomohla potřebným dětem. Po návštěvě našeho charitativního koncertu jsme se domluvíly na možnosti vybrat materiál a drobné

výtvarné potřeby na tvoření pro děti a jejich maminky v rámci setkávání a tvoření v Klubíku v DC Krokodýl v Benešově. Aby lépe poznala naši práci, aktivně se zapojila jako dobrovolnice při organizaci Setkání rodin rané péče,“ uvedla vedoucí Rané péče Centra sociálních služeb Tloskov Radka Jiroušková.

red

Část Mikroregionu Voticko má od února koordinátorku sociální práce

Od února 2019 je k dispozici části obcí Mikroregionu Voticko v MAS Posázaví koordinátorka sociální práce Bc. Petra Kocourková. Ve Voticích a okolních obcích zajišťuje dostupnost sociální práce. Díky této pozici se dostane sociální práce do malých obcí a osad a předejde se negativním následkům, kdy pomoc nepříjde včas, jelikož se o problémech často neví.

Sociální koordinátorka vyhledává osoby, které potřebují pomoc, poskytuje poraden-

ství v sociální oblasti, pomáhá osobám sociálně vyloučeným, osobám v nepříznivé sociální situaci, ohrožených ztrátou bydlení, pomáhá při řešení problémů s dluhy, doprovází za potřebnou službou, pomáhá s vyřizováním dokladů, příspěvků apod. Sociální koordinátorku můžete kontaktovat na tel.: 601 546 326 nebo e-mailem: kocourkova@mikroregionvoticko.cz. Ve vyhrazené dny je k dispozici i v kanceláři v klášteře ve Voticích. Schůzku s ní je dobré si předem domluvit.

Tříletý projekt je spolufinancován z Evropské unie – Evropského sociálního fondu, Operačního programu Zaměstnanost. Jeho celkové náklady jsou 1 993 362,50 Kč včetně DPH. Projektové náklady jsou kryty v rámci uznatelných nákladů akce z 85 % z Evropského sociálního fondu, z 10 % ze státního rozpočtu České republiky a z 5 % z rozpočtu Mikroregionu Voticko.

red

Město Bystřice se zapojilo do Národní sítě Zdravých měst

Město Bystřice se zapojilo do Národní sítě Zdravých měst (NSZM ČR), mezinárodně certifikované asociace obcí, měst a regionů, která se snaží zajistit udržitelný rozvoj v regionu a posilovat zájmy a aktivitu občanů. Bystřice chce tímto krokem nejen zlepšit řízení a kvalitu služeb městského úřadu, ale také zvýšit kvalitu života občanů ve městě i jednotlivých osadách. Jedním z cílů je i návazání spolupráce s místními spolky a podnikateli. Bystřice se tak přidala k Benešovu, Sázavě a Týnci nad Sázavou, kteří v asociaci již působí.

V plánu činnosti na letošní rok, který připravuje koordinátor Zdravého města Bystřice, je vzdělávání v rámci Národní sítě a vytvoření Komise pro Zdravé město a Místní agendu 21. V návaznosti na aktuální strategický plán města a připravovaný akční plán se bude naplňovat zásobník projektů v IS DATAPLAN. První konkrétní výstupy už mají Bystřičtí za sebou. Díky SDH Nesvačily a s podporou města se 6. dubna zapojili do celorepubliko-

vé kampaně „Uklidme Česko“. V rámci Týdne bezpečnosti, který se uskuteční v červnu, město plánuje uspořádat Den bez úrazů.

Vstup do NSZM ČR schválili zastupitelé města Bystřice na svém březnovém zasedání. Jejich rozhodnutí potvrdila Valná hromada NSZM ČR dne 20. března v Liberci, když Bystřičtí přijala za svého právoplatného člena. Členstvím v této asociaci se Bystřice přihlásila k cílům dlouhodobého programu Zdravé město Světové zdravotní organizace, který si klade za cíl podporu zdraví a kvalitu života spolu s aktivním uplatňováním udržitelného rozvoje na místní, regionální, národní i na mezinárodní úrovni. Zdravé město je komunitním projektem, který otvírá prostor pro posilování aktivity a zájmu obyvatel.

Národní síť nabízí svým členům také online databázový systém, který může město využít například pro svůj zásobník projektů nebo správu dotačních titulů. Vše je založeno na vzájemné dobrovolnosti a propo-

jenosti obcí. Vedle nabídky projektů nabízí Národní síť také databáze osvědčených postupů a řešení, které vedou k dosažení vytyčených strategických cílů. Tyto databáze pak vedou ke zlepšení strategického řízení veřejné správy a dokáží funkčně i tematicky propojovat jednotlivé cíle až na regionální a místní úrovni.

NSZM ČR pravidelně získává akreditaci ze strany Světové zdravotní organizace vůči platným mezinárodním standardům pro evropské síť Zdravých měst. Sledují se především strategické plány a aktivní zapojování veřejnosti na řízení, správa věcí veřejných a plánování pro zdraví. Metody kvality zastřešuje Ministerstvo vnitra ČR, Ministerstvo životního prostředí ČR a další národní instituce. Národní síť spolu s Univerzitou Karlovou za podpory MŽP a dalších finančních zdrojů dlouhodobě rozvíjí „Metodiku hodnocení udržitelného rozvoje“, která je obsažena například ve strategii MA21.

Daniel Štěpánek

Týnec nad Sázavou byl vyhlášen Skokanem roku 2018 v soutěži Zdravých měst

Týnec nad Sázavou byl vyhlášen Skokanem roku Národní sítě Zdravých měst

2018. Ocenění město získalo za řízení kvality metodou MA21 – dosažení kategorie D (strategické plánování a komunikace s veřejností), zavedení pasportu budov a energetického managementu, zavedení projektového řízení, zavedení zásobníku projektů a hodnocení projektů vůči udržitelnému rozvoji a za nastavování procesů efektivního řízení samosprávy a veřejné správy.

Výsledky byly vyhlášeny v lednu v rámci dvoudenní konference Národní sítě zdravých měst ČR, které se zúčastnilo přes 260 osob – zástupců obcí, měst a regionů, představitelů Poslanecké sněmovny a Senátu, zástupců ministerstev i mezinárodních institucí a organizací, zástupců univerzit

a řady dalších významných institucí a organizací. V pracovní části akce se diskutovalo o plánování s občany, řízení a odpovědném chování úřadu, o památkách a urbanismu, podpoře zdraví, zapojení podnikatelů či o smlouvách obcí s developery. Neformálně pak navázala recepce k oslavě 25 let existence asociace s oceněním úspěchů obcí a měst i spolupráce s partnery.

Národní síť Zdravých měst ČR (NSZM) je asociace sdružující města, obce a regiony, které systematicky podporují kvalitu veřejné správy, kvalitu strategického plánování a řízení s ohledem na udržitelný rozvoj a podporu zdraví, ptají se svých obyvatel na jejich názory. NSZM má v současnosti 131 členů s regionálním vlivem na 2 114 měst a obcí, ve kterých žije 5,409 milionu obyvatel (51 % populace ČR).

Mezinárodní Projekt Zdravé město iniciovala v roce 1988 Světová zdravotní organizace a k jeho realizaci přizvala nejvýznamnější evropské metropole. Za patnáct let trvání projektu v Evropě vzniklo 1 300 Zdravých měst ve 30 zemích (například Velké Británii, Francii, Itálii, Německu, Maďarsku apod.).

jt

Týnecký festival S lehkostí motýlka bude charitativní

Hudbu, divadlo, přednášky i stánky se zajímavými zbožím nabídne festival pro rodiny s dětmi nazvaný S lehkostí motýlka, který pořádá Mateřské centrum Motýlek 25. května od 10.00 do 19.00 v Týnci nad Sázavou. Výtěžek akce bude věnován Nadačnímu fondu S lehkou hlavou, který dává podporu a hájí práva rodin, jejichž rodič onemocněl vážnou nemocí, informovala předsedkyně pořádajícího spolku Kateřina Pikousová.

Festival bude probíhat na zahradě a ve vnitřních prostorách Společenského centra Týnec. Na zahradním pódiu vystoupí Divadélko Koloběžka, kapela Czech It, Kateřina Vševidová,

Folklórní soubor Kamýček, gymnastky a Divadelní soubor Netopýr. Děti se mohou těšit na skákací hrad, malování na obličeje, překážkovou dráhu a další zábavné aktivity v režii MC Motýlek.

Doprovodným programem budou přednášky a workshopy pro rodiče. Hovořit se na nich bude například o dětském spánku, přirozeném porodu nebo výběru dětských bot. Prodejní stánky nabídnou šátky, nosítka, bambusové oblečení, látkové plenky, přírodní kosmetiku, dřevěné hračky apod. „Plánujeme také speciální koutek pro tatínky,“ upozornila Kateřina Pikousová.

Nadační fond S lehkou hlavou pomáhá těžce nemocným rodičům malých dětí získat čas a naději.

Dává veškerou energii tomu, aby těžce nemocní dostali nejlepší možnou péči bez ohledu na její nákladnost, aby vkládali energii plně do boje s nemocí místo do nekonečného boje s institucemi, aby mohli čas, který je tím nejcennějším, co mají, věnovat sobě a své rodině, aby uchovávali naději v uzdravení, v další společné chvíli se svými dětmi.

Podrobnosti na: www.nfslehouhlavou.cz.

red

V bývalém klášteře ve Voticích bylo otevřeno unikátní muzeum kolektivizace

Foto Miroslav Brdek

Foto Miroslav Brdek

V nově zrekonstruovaném křídle bývalého klášteře sv. Františka z Assisi ve Voticích byla otevřena stálá expozice „Ve jménu šťastných zítřků!“ Kolektivizace na Voticku. Výstava věnovaná kolektivizaci českého venkova vznikla ve Voticích zcela záměrně – Voticko bylo do 50. let ryze zemědělským krajem s dlouhou tradicí soukromého hospodaření. S myšlenkou Jednotných zemědělských družstev se většina hospodářů neztotožňovala. Právě proto patří Voticko co do počtu perzekvovaných k oblastem nejvíce postiženým represemi 50. let. V letech 1949–1952 měla v budově kláštera Státní bezpečnost své vyšetřovny, umístění expozice do těchto prostor se proto zcela nabízí.

Expozici tvoří 26 velkoformátových panelů, které dokumentují skutečnost 50. let minulého století. Upozorňuje na represe a bezpráví, které tehdejší režim napáchal na jednotlivcích, rodinách, ale i celých vesnicích. Část expozice je věnována „Případu Slepíčka“, další části si všimají nejkřiklavějších případů bezpráví v bývalém okrese Votice – zmíněny jsou perzekuce hospodářů z Martinic, Bučovic a Nezdic, „stávka“ družstevníků

ve Zvěstově či ubití Josefa Honse, hospodáře z Křekovic, který byl ve vyšetřovně ve votickém klášteře smrtelně zraněn a po převozu do pankrácké věznice zemřel. Na základě dohledaných materiálů se podařilo sestavit seznam zemědělců prohlášených za „kulaky“ a seznam zemědělců „určených k pozorování jejich činnosti“. Další velkoformátový panel seznamuje se jmény takřka dvou stovek hospodářů, které tehdejší režim sankcionoval různými způsoby – od peněžitých pokut, zabavení majetku přes vystěhování až k nepodmíněnému trestu odnětí svobody.

Na panelech najdete velké množství dokumentů a fotografií. Většina z nich nebyla dosud publikována a pochází z archivů a rodinných sbírek. Na velkoplošné obrazovce můžete zhlédnout krátké dobové filmové týdeníky, dokument seznamující s osudem hospodářů z Jiřina a vzpomínky pamětníků. Další místnost je upravena do podoby tehdejší vyšetřovny StB. Nechybí dobový psací stůl, registračka, psací stroj, busta Lenina, dobová hesla a portréty státníků. Atmosféru doby dokresluje vystavené pamětní medaile „budovatelům republiky“, odznaky členů

Brigády socialistické práce nebo policejní pouta a obušek z 50. let 20. století. Vystavena je i odborná literatura k tématu.

Autoři expozice chtěli složitou dobu 50. let přiblížit také mladé generaci. Proto vznikly pracovní listy pro školní výpravy (2. stupeň ZŠ, SŠ). Vznikla také osmdesátistránková brožura, kterou mohou využít nejen pedagogové. Brožuru obdrží zdarma každý návštěvník expozice, a to až do doby vyčerpání nákladu.

Expozici zřídilo Město Votice. Autoři expozice: Jiří Maršíček, Mgr. Jana Špačková, Václav Šustr, Mgr. Martin Tichý, Jana Zelenková. Vytvoření expozice bylo spolufinancováno z Ministerstva pro místní rozvoj, Národního programu podpory cestovního ruchu v regionech 2017. Expozice vznikla za podpory Ústavu pro studium totalitních režimů, Spolku „Za záchranu kláštera sv. Františka z Assisi ve Voticích“, Vlastivědného klubu Votice, Asociace soukromého zemědělství ČR a Konfederace politických vězňů.

Aktuální otevírací doba na www.mkcvotice.cz.

Jana Špačková

Kláster ve Voticích vstupuje do turistické sezóny s novou expozicí kočárků a panenek

Dvě stovky panenek, od miminek po batolata, a několik desítek kočárků, dobové hračky a potřeby pro miminka si můžete prohlédnout v bývalém klášteře svatého Františka z Assisi.

Podívat se, v čem vozily svá miminka naše babičky či prababičky, můžete ve stálé expozici historických kočárků. Vystaveny jsou kočárky z rozsáhlé sbírky Anny Čermákové z Benešova.

„Prohlédnete si kočárky z let 1900 až 2000, které vyrobily známé československé společnosti Liberta, HIKO nebo TVD, ale i ko-

čárky od německých firem ZEKIWA nebo SAXSONIA,“ zve Jaroslava Pokorná z Městského kulturního centra Votice, jehož pracovnice ve spolupráci s Annou Čermákovou výstavu připravily.

Kočárky, vystavené v klášteře, nezůstaly prázdné. „Obsadily“ je převážně porcelánové a celoloidové panenky od českých, německých, francouzských a dalších výrobců. Aby jim nebylo smutno, doplnily expozici staré hračky, dobové dětské knížky a oblečení pro miminka.

Některé z kočárků a panenek vám připomenou dobu dětství. Možná se ve votickém

klášteře setkáte po letech i vy s vaší oblíbenou hračkou. Některé vystavené kousky patří k tzv. reborn panenkám a na první pohled vypadají jako realistická miminka – s obvyklými mírami a vahou.

Jana Špačková

Historie votického kláštera je spojená se jménem majitele zdejšího panství Sezimy z Vrtby, který v roce 1625 získal od papeže a císaře povolení k jeho stavbě. Současnou podobu dostala památka v druhé polovině 18. století. Po rozsáhlé rekonstrukci byl klášter znovu otevřen v roce 2015.

Kromě expozic o kolektivizaci a dobových kočárků a panenek jsou v něm stále výstavy o františkánském řádu, Z dějin Města Votice, o zajímavých osobnostech Votice, o bitvě u Jankova a Galerie sv. Františka věnovaná sakrálnímu umění.

Kontakt:

317 812 505

klaster@votice.cz, infocentrum@votice.cz

www.mkcvotice.cz

Noví držitelé ocenění Blanický rytíř

V pátek 19. dubna 2019 se staly nositeli titulu Blanický rytíř nové tři fyzické osoby, které se významně zasloužily o ochranu a rozvoj přírodního a kulturního dědictví Podblanicka. Jsou jimi Slávka Rýdlová z Benešova, Bedřich Švejda z Řimovic a Rudolf Vlach z Vlašimi. Ocenění udělují třem navrženým kandidátům zástupci neziskových organiza-

cí Podblanicka a v letošním roce porota vybírala z třiceti osmi nominací.

Rozhodnutím neziskových organizací z Podblanicka získala čestné ocenění „Blanický rytíř“ **Slávka Rýdlová, in memoriam**, za celoživotní dílo, zejména za rozvoj kulturního života v širokém kraji pod Blaníkem, a zvláště pak amatérského divadla. **Bedřich Švejda** získal čestné ocenění „Blanický rytíř“ za mnohaleté dílo, zejména za poznávání a dokumentaci historie i současnosti obcí v kraji pod Blaníkem, zvláště pak obce Řimovice. Novým „Blanickým rytířem“ byl vyhlášen také **Rudolf Vlach** za svou celoživotní činnost, zejména za rozvoj dobrovolného hasičství a hasičského sportu, péči o kulturní dědictví regionu a popularizaci přírodních věd, zejména v oblasti astronomie. Od počátku vyhlašování v roce 1999 obdrželo ocenění neziskových organizací již 59 osobností.

„Blaníční rytíři“ za rok 2019 budou vyhlášeni na Velký pátek 10. dubna 2020. Nominována může být fyzická (nikoli tedy právnická) osoba, která se významně zasloužila o ochranu a rozvoj přírodního a kulturního dědictví Podblanicka, a to za mimořádný čin v uplynulém roce (případně dokončený v uplynulém roce) nebo za celoživotní dílo (ve výjimečných případech může být ocenění uděleno in memoriam).

Nominaci může podat kdokoli, tedy jednotlivý občan, obec, zájmový spolek písemně na adresu: Podblanické ekocentrum ČSOP Vlašim, Pláteníkova 264, 258 01 Vlašim (e-mail: vlasim@csop.cz). Nominace musí obsahovat titul, jméno a příjmení kandidáta, datum jeho narození, odůvodnění nominace a jeho kontaktní adresu, popřípadě telefon. Uzávěrka nominací bude zveřejněna v lednu 2020.

red

ČESYK a jeho součást Baby Bikers Racing tým

ČESYK je spolek, který sdružuje na základě dobrovolnosti příznivce sportu, obzvláště cyklistiky. Jeho základním posláním je rozvoj cyklistiky na Čerčanskú a sportovní vyžití pro nejširší vrstvy veřejnosti, zejména pak mládeže. Kromě organizace populárních závodů, jako je Železný dědek, Mahacup či dětský seriál Čerčany **BabyBikers**, je jeho součástí i sportovně-cyklistický klub pro děti od 5 do 15 let **BB Racing**.

Nápad založit cyklistický oddíl pro děti vznikl před několika lety. Ten pomalu uzrával spolu s tím, jak budoucím trenérům rostly jak vlastní děti, tak i chuť je dále rozvíjet a zároveň se věnovat i sportovním zálibám. Najednou bylo možné vše zkombinovat.

Proběhlo několik schůzek, výměn názorů, myšlenky se třibily a začátkem roku 2016 byl založen **sportovně-cyklistický klub BB Racing (BabyBikers Racing)** v čele s Tomášem Povolným, ředitelem a hlavním managerem týmu. Šéftrenérkou byla jednomyslně zvolena absolventka Fakulty tělesné výchovy a sportu, mimo jiné vítězka projektu „S ČT sport na vrchol“ a vášnivá cyklistka, Magdalena Fantová, veškeré administrativní úkony má ve svém portfoliu Jitka Hanibalová. Trenérský tým postupně doplnil anglický gentleman Kevin Stanley a sportovec tělem i duší Tomáš Brožek. „Mládí“ zde reprezentuje Honza Tretera, který je velice kvalitním asistentem a informačním technikem oddílu. Všichni mají celoživotní sportovní zkušenosti z vlastní závodní činnosti.

Hlavní náplní oddílu je **celkový pohybový rozvoj dětí**, s důrazem na **všestrannost** a relaxační a regenerační techniky, dále jízda na kole, kde prim hraje rozvoj techniky. Snažíme se široce a zejména herní formou rozvíjet všechny pohybové schopnosti

a dovednosti, a **tím budovat u dětí trvalý pozitivní vztah ke sportu a pohybu** jako takovému.

Chceme rozvinout jejich schopnost vybudovat nové dovednosti a předat jim naše znalosti (například i o fungování lidského organismu – informujeme děti o významu **správné výživy, odpočinku a regeneraci**, pořádáme ve spolupráci se specialisty odborné přednášky, soustředíme se i na psychologický aspekt sportovního tréninku), samozřejmě vše adekvátně k věku dětí, který se pohybuje v rozmezí 5–15 let. Věkové rozpětí i skladba oddílu je pestrá a nutí děti komunikovat napříč celou sociální skupinou. Považujeme za důležité brát ohled na zdravý motorický rozvoj dětí adekvátně k věku, komunikujeme s rodiči o **zdravotních aspektech sportovního tréninku** a nutnosti prevence deformací a vad organismu.

Obecná část tréninku probíhá společně, na kola pak děti dělíme do **skupin dle věku a výkonnosti**. Velice pozitivní je i průběh tréninků za každého počasí venku, pod širým nebem, což přispívá k přirozenému **otužování** a budování **odolnosti** organis-

Foto Kevin Stanley

Foto Kevin Stanley

mu. **Příroda je nejdokonalejší tělocvična:** využíváme terénní nerovnosti, různé druhy povrchů, stromy namísto žebřin a hrazdy. Nicméně jsme i tak v rámci zdokonalení tréninkového procesu investovali do nepostradatelných tréninkových pomůcek: značek, překážek, kuželů, míčů, lan a karimatek.

Dětem poskytujeme individuální tréninkové plány na letní prázdniny. Týden trávíme společně na soustředění, které si vždy parádně užíváme. Konečně máme možnost trénovat od rána do večera a zažívat příjemnou a přátelskou atmosféru, která v oddíle od počátku panuje.

V **zimních měsících** probíhají tréninkové jednotky v tělocvičně, kde se soustředíme na motorický rozvoj, pracujeme s pomůckami, jako je například švihadlo, míče či bosu, cvičíme na nářadí, zkrátka všestranná příprava malých sportovců. Děti mají možnost závodit na domácí trati, možná i proto se jich většina účastní seriálu závodů Čerčany BabyBikers, kde si mohou poměřit síly s cizími závodníky v domácím prostředí a naučit se zvládat závodní stres „mezi svými“. Malí závodníci dělají hmatatelné pokroky, a to je pro trenéry tou nejlepší odměnou a motivací do další práce.

Tým BB Racing

Co nového v Netvořicích?

V Netvořicích probíhá od podzimu 2017 výstavba čistírny odpadních vod a kanalizace, a to v rámci dotace, kterou jsme získali z Operačního programu Životní prostředí. Další dotací nám přispěl ze svého rozpočtu Středočeský kraj, a to ze Středočeského Infrastrukturního fondu. Dofinancování, které zbývá, řeší městys úvěrem. Jeho splácení je nastaveno tak, aby neochromilo chod městyse v dalších letech a zároveň se městys mohl i nadále rozvíjet. V současné chvíli jsme již za polovinou celé akce, která by měla skončit v říjnu letošního roku, kdy bude spuštěn zkušební provoz. Od jara letošního roku začneme pracovat na celoplošných opravách státních a místních komunikací, které byly výstavbou poničeny. Pokud to finančně zvládneme, dojde i na opravy nejfrekventovanějších chodníků, včetně kanálových vpustí. Jen co to počasí dovolí, i majitelé jednotlivých nemovitostí si začnou budovat přípojky ke svým nemovitostem, aby byli připraveni se na podzim připojit. A věříme, že se připojí opravdu všichni, protože po vybudování ČOV a kanalizace jsme dlouhá léta pouze marně volali.

Pro bezpečnou dopravu

Protože se snažíme maximálně využívat dotační programy, zažádali jsme o dotaci na akci „Dopravní terminál v ulici Hrubínova“. Tato dotace je poskytována Středočeským krajem v rámci programu rozvoje venkova. Tím se dočká úprav nevyhovující prostor před stavebninami, do kterého zajiždějí autobusy a kde je i zastávka. Bohužel toto zajiždění je možné vhodně využít pouze z jednoho směru. Při příjezdu z opačného směru vjíždějí autobusy do protisměru a cestující vystupují prakticky do vozovky, od které je

dělí pouze zábradlí. Je to problém, na který jsme byli upozorněni i dopravní policií. Vybudováním „dopravního terminálu“ se situace vyřeší ke spokojenosti všech. Navíc se zvýší i bezpečnost cestujících, hlavně dětí.

Z Integrovaného regionálního operačního programu, v rámci Fiche Bezpečná cesta nejen do školy, o který budeme žádat prostřednictvím MAS Posázaví, bychom chtěli v případě získání dotace opravit a v místech, kde to půjde, i rozšířit chodník v ulici Hrubínova. Ten vede od autobusové zastávky, jak z centra obce, tak opačným směrem při příjezdu od Benešova, až pod schodiště ke škole a školce. Vzhledem k tomu, že silnice, podél níž tento chodník vede, není nijak široká, je zvýšení bezpečnosti školáků naší prioritou. S tím úzce souvisí i podaná žádost o dotaci z Ministerstva pro místní rozvoj na akci „Oprava místní komunikace ulice Školní“. Jedná se o komunikaci, která je dlouhodobě ve velmi špatném stavu. Její opravou zajistíme bezpečný provoz kolem areálu školy. Z vlastních zdrojů potom vybudujeme parkovací stání a bezbariérový přístup do školního areálu.

Městské muzeum

Postupně prochází rekonstrukcí i naše městské muzeum s unikátní sbírkou týnecké kameniny. V minulých letech jsme investovali hlavně do budovy muzea. Bylo instalováno tepelné čerpadlo a nová otopná soustava. Do té doby nebylo muzeum možné v zimních měsících vytápět, protože jediným zdrojem tepla byla akumulární kamna v kanceláři v přízemí. Došlo i k výměně oken a opravě fasády, včetně odvětraného soklu, protože vlhkost v přízemí je letitým problémem. Věříme, že pravidelným temperováním a přijatými opatřeními vedoucími ke snížení vlhkosti se nám podaří vlhkost dostat pod kontrolu, nebo ještě lépe, že se jí zbavíme úplně. V dalších letech se zaměříme na výstavní prostory a sbírkový fond. Je nutné, aby výstavní prostory a prezentace sbírek doznaly takových změn, které povedou k větší variabilitě uspořádání výstavních prostorů, aby zde bylo možné, kromě stálé expozice týnecké kameniny, pořádat tematické výstavy, které do muzea přitáhnou i více návštěvníků. K tomu

napomůže i nový mobiliář, který se nám podařilo získat darem od Židovského muzea v Praze.

Protipovodňová opatření

Městys Netvořice se aktivně zapojil i do projektu „Studie odtokových poměrů včetně návrhů protipovodňových opatření v povodí Sázavy“, který zastřešuje Posázaví o.p.s. Pro naše území bude zpracována projektová dokumentace na suchý poldr v jižní části obce, který se nachází v blízkosti víceúčelové nádrže. Na opravu nádrže jsme začátkem tohoto roku požádali o dotaci Středočeský kraj, a to ze Středočeského Fondu životního prostředí a zemědělství.

Se společností Posázaví o.p.s. spolupracují i naše místní spolky. Na začátku letošního roku například pomáhala TJ Sokolu Netvořice při zpracování žádosti o dotaci na opravu vnitřních prostor sokolovny. Snažíme se postupně i o rozvoj našich místních částí. V letošním roce byla podána žádost na Ministerstvo pro místní rozvoj na opravu veřejného prostranství – návsi v obci Dunávice. Jelikož žádost byla podávána již opakovaně, tak doufáme, že letos budeme úspěšní.

Společenský a kulturní život v obci

Jako každoročně jsou měsíce duben a květen v Netvořicích bohaté na společenské a kulturní akce. Setkáváme se při různých výletech, divadelních představeních, tematických besedách a jarních úklidových akcích. Společně také slavíme pálení čarodějnic, Svátek matek a vítáme i naše nové občanky. Akce jsou pořádány městysem nebo zájmovými sdruženími a spolky, které v naší obci působí. Snažíme se u nás dodržovat tradice a udržovat společenský ruch, i když vzhledem k zaneprázdněnosti převážné většiny občanů je to někdy opravdu těžké. Proto díky všem, kteří jsou ochotni na úkor svého volného času dělat něco pro druhé.

Jak je vidět z výše uvedeného výčtu, akcí máme rozpracovaných na tento rok opravdu hodně. Jejich realizace samozřejmě záleží na množství dotací, které získáme. Jsme ale optimisté a věříme, že budeme úspěšní. Naší prioritou ovšem zůstává dostavba kanalizace a ČOV a její spuštění do zkušebního provozu. Všechno ostatní už je jen pomyslná „třešnička na dortu“.

Monika Šlehobrová

Olga Lounová zazpívá pro RUAH

Na benefičním koncertu pro RUAH, který se uskuteční **6. června od 19.00 hodin v Hotelu Týnec v Týnci nad Sázavou**, vystoupí zpěvačka, skladatelka a závodnice rallye Olga Lounová. Vstupenky je možné zakoupit v předprodeji na www.ruah-ops.cz. Vystoupení Olgy Lounové bude třetím benefičním koncertem, který společnost RUAH o.p.s. pořádá. V minulých letech pro

RUAH zahrál houslový virtuóz Pavel Šporcl a světově známý multiinstrumentalista Jiří Stivín. Každoročně jsou tyto koncerty skvělým zážitkem i milým setkáním pro partnery a klienty a zároveň oslavou vzniku organizace RUAH.

Výtěžek koncertu společnost RUAH použije na provoz domácí zdravotní a hospico-

vé péče, kterou v okrese Benešov zajišťuje. Díky této péči mohou nemocní a umírající trávit poslední chvíle života doma se svými blízkými s podporou profesionálního týmu lékařů a zdravotníků. Jedním z poslání společnosti RUAH je měnit pohled společnosti na závěr života.

red

Kapela Czech It: Z Týnce nad Sázavou až... do Lucerna Music Baru?

Mají dva singly v rádiu, byli speciálním hostem Podzimní tour 2018 písničkáře Pekaře, získali třetí místo v kategorii Objev roku hudební ankety Žebřík 2019, natočili čtvrtý videoklip a čerstvě se mohou pochlubit oceněním Divoká karta Evropy 2... Pop-rocková kapela Czech It z Týnce nad Sázavou stoupá vzhůru. Kde se její členové vidí za pět let? „Viděl bych to na pražskou O₂ arénu,“ říká s nadsázkou bubeník Ondřej Skřivan. „Já bych O₂ arénou tolik nežil. Řekl jsem, že když nám nasadí další písničku na Evropě 2, rezervujeme si termín koncertu v pražském Lucerna Music baru, a zkusíme ho vyprodat. Tak už abychom na tom začali pracovat,“ poznamenal zpěvák a baskytarista Daniel Marczell. Singl kapely Unexpected nasadila Evropa 2 do vysílání Ioni, letos v únoru rádio začalo vysílat její další skladbu Letters, k níž v březnu kapela natočila v Londýně svůj další, v pořadí už čtvrtý videoklip.

Kapela Czech It vznikla v roce 2011. V současnosti má šest členů: Daniel Marczell (zpěv, baskytara), Lucie Konečná (zpěv, piano), Růt Škvorová (housle), Tomáš Mudra (akustická kytara), Ondřej Skřivan (bicí) a Dominik Krykorka (kytara, bicí). Všichni se hudbě věnují při studiu nebo zaměstnání. „Nechci tvrdit, že jsme úplní amatéři, ale nemůžu o nás ani tvrdit, že jsme profici,“ řekl Daniel Marczell. Současný repertoár kapely tvoří 12 autorských skladeb v anglickém jazyce. „Mám radost, že se nám začíná dařit v Čechách, přestože zpíváme anglicky. Bylo by moc fajn expandovat ven a s angličtinou by to bylo o hodně jednodušší,“ dodal Daniel Marczell.

O tom, jak se dali dohromady, co je na hraní bavi i o plánech do budoucna se dočtete v následujícím rozhovoru s Danielem Marczellem, Lucií Konečnou a Ondřejem Skřivanem.

Vznik kapely se pojí se zajímavým příběhem...

Daniel: „Existujeme už osm let – já se ke kaple přidal pár měsíců po tom, co ji holky založily spolu s jedním kamarádem z dětského domova. Po čase ten kamarád odjel do za-

hraničí a naše cesty se rozešly... já pak začal jezdit do dětského domova v Sázavě učit hudbu, která byla pro mne alfou a omegou. Učil jsem tam děti hrát na kytaru a objevil Dominika, který byl jedním z nejtalentovanějších, jako třináctiletého jsme ho přibrali do kapely a už s námi hraje čtyři roky. Čtvrtým rokem jsem také v sázavském domově vychovatelem.

Lucie: Původně jsme v kapele byli čtyři, z původní sestavy jsme zůstali tři, pak přišla violoncellistka, vyměnili jsme kytaristu, bubeníka, přibrali akustickou kytaru...

Daniel: Zlom přišel na začátku minulého roku, kdy jsme vydali novou písničku, ze srandy jsem jí obeslal rádia, tedy asi 100 adres, dostal jsem jen tři odpovědi a z toho jenom jednu kladnou, ale shodou okolností z Evropy 2, největšího rádia. Hodně nás podpořilo tím, že nasadilo do vysílání naši písničku, pomohlo nám dostat se mezi promotéry, kteří dávají dohromady programy na festivaly, takže už o nás vědí. Snažíme se teď do toho vložit víc, máme i vlastní světelnou show.

Jak je to s repertoárem?

Daniel: Hrajeme vlastní autorskou tvorbu, kterou skládáme všichni, někdo přijde s nápadem, nějakým způsobem ho dáme dohromady, všechno v angličtině.

Lucie: Angličtina se nám líp zpívá. Má výhodu, že se s ní dá hodně hrát, výslovnost je volná, zatímco u češtiny úplně ne, a hlavně si myslím, že dobrý český text je dost těžké napsat, takže se částečně schováváme i za tu angličtinu.

Co na to posluchači?

Lucie: Mladí to berou dobře, mezi nimi máme hodně příznivých ohlasů.

Daniel: Neřekl bych, že je to generačně rozdílné, každý si v tom něco najde. Třeba když jsem byl malý, dostal jsem výběr skladeb Best of Michael Jackson a vůbec jsem nevěděl, o čem zpívá, ale miloval jsem tu muziku. Jsem spíš melodik, a kdyby mě Lucie nedokopala k vypilování textů, tak bych je tolik neřešil. Nejlepší se to ukázalo na turné s písničkářem Pekařem, který hraje žánrově

úplně odlišnou hudbu. Měli jsme z toho trochu obavy, jak nás lidi přijmou, protože si šli poslechnout hlavně Pekařovy texty – a tam to je hlavně o textařské části –, ale de facto jsme se nesetkali s žádnou negativní reakcí.

Na turné s Pekařem jste zažili atmosféru vyprodaných koncertů... jak jste se k němu dostali?

Ondřej: Užil jsem na kapelu takovou boudu – viděl jsem na Pekařově facebookové stránce informaci, že hledá speciální hosty na své koncerty, a vyzval kapely, aby mu poslaly svá videa, že si z nich vyberou pět favoritů a fanoušci o nich budou hlasovat. Dostali jsme se mezi pět nejlepších a díky fanouškům jsme to vyhráli. S Pekařem jsme si zahráli v Lucerně a on nám potom nabídl, abychom s ním odjeli i turné.

Žádného z Vás hudba neživí, máte svá občanská zaměstnání nebo studujete, jak to zvládáte?

Lucie: Studuju a ještě učím na základní škole, ale jde to skloubit. Když jsme začínali, byli jsme na střední škole, měli víc času a s kapelou často zkoušeli, byl to náš hlavní zájem. Pak jsme se ocitli na dráze pracovní nebo studentské a rozhodovali se, jestli v tom budeme pokračovat. A řekli jsme si, že ano, ale že to musíme dělat trochu jinak a líp.

Daniel: Je to dost náročné, ale dáváme to. Samozřejmě je to někdy těžké se zkouškami, ne všichni na ně chodí, ale musíme si vycházet vstříc a tolerovat se.

Jste připraveni úspěchu podřídít život a vydat se na profesionální dráhu?

Lucie: Nejsem tak ambiciózní, jak kluci, ale dokud mě kapela bude bavit, a myslím si, že mě bude bavit hodně dlouho, tak prostě budu hrát.

Ondřej: Dementuji svůj sen o koncertě v O₂ aréně, stačilo by mi, kdybychom si za pět let udělali třeba velký koncert s filharmonií, mě by to hrozně bavilo.

Lucie: Máme housle a piano, tak by se to ve-lice pěkně provázalo.

Daniel: Samozřejmě se chceme chopit příležitosti, dostat se i do dalších rádií. Osobně mě ale nejvíc baví živé koncerty, když můžu s kytarou chodit mezi lidi a sledovat jejich reakce.

Kde vás letos fanoušci uslyší a uvidí?

Daniel: V létě se chytáme na Sázavafest, budeme hrát na městských slavnostech ve Veselí nad Lužnicí, na Beatfestu, budeme koncertovat v Chotovinách, Chýnově, na Okoři se šťávou.

Lucie: Na začátku září děláme vlastní benefiční akci na zahradě Společenského centra v Týnci nad Sázavou – Festival příběhů, Ioni byl už druhý ročník. Benefiční je také akce Vánoce v červnu, které se účastníme a jejíž výtěžek jde Dětskému domovu Husita.

Více informací je na www.czechitband.com.

jt

Jarní Hasíkovo dobrodružství v Ostředku

V sobotu 6. dubna 2019 uspořádalo OSH Benešov ve spolupráci s SDH Ostředek Jarní Hasíkovo dobrodružství „Po stopách Svatopluka Čecha“, rodného spisovatele z Ostředku. Tuto akci každý rok na jaře připravuje Odborná rada mládeže spolu s jednotlivými sbory hasičů.

Soutěže se zúčastnilo 24 družstev, pro které byla připravena pětikilometrová trasa převážně lesním terénem. Poznali jsme, že

i bez naučné stezky můžeme projít velkou část našeho okolí. Některé z nás velmi mile překvapilo, jaká panoramata máme jen pár kroků od našich domovů. K tomu samozřejmě přispělo příjemné, slunné, trochu větrné počasí, které nás doprovázelo celý den.

První stanoviště nemohlo být nikde jinde než v rodné světničce Svatopluka Čecha, který si „osobně“ pro děti připravil několik zajímavých informací. Následně předal jednotlivým soutěžním družstvům startovní kartičku, do které jim na jednotlivých stanovištích byla potvrzena účast razítkem. Závodníci podle ukrytých písmenek během celé trasy doplňovali tajenku, na jejímž konci poznali název jednoho díla Svatopluka Čecha. Pro děti bylo na jednotlivých stanovištích připraveno házení tenisáku na klau-na, tajemný stoleček „U moudrého hasiče“, chůze na chůdách, střelba z praku, plazení „v polygonu“ završené hodem granátu, slalom družstva v žebříku, seznámení a úkoly z myslivosti, nalezení pokladu na hradě

loupežníka Zúla, stavba pyramid a nakonec skákání v pytli u mlýna.

Po překonání tříhodinové náročné trati, kterou zdolala i starostka OSH Benešov Dana Vilímková, se jednotlivá družstva vrátila na základnu ostředecké hasičárny, kde pro každého závodníka bylo připraveno občerstvení, včetně slíbeného hamburgeru. Tam jim také byly předány pamětní listy, taška ovoce od firmy Bakker, dětské šampaňské, fotbalový míč a další drobné ceny. I přes problémy a překážky, které nás během příprav a realizace provázely, odjžděli všichni soutěžící spokojeni. To bylo pro nás velkou odměnou a zároveň utvrzením, že hasičina je kolektivní práce ve všech směrech.

Velké poděkování patří všem hasičům, rodičům, partnerům i sponzorům, kteří se na Jarním Hasíkovo dobrodružství v Ostředku podíleli.

Klára Škvorová, vedoucí kolektivu mladých hasičů, SDH Ostředek

V Křečovicích ožívají divadlo, připravují hru, kterou uvedli ochotníci v roce 1921

Oživit kulturní dění v Křečovicích a zapojit do něj místní obyvatele chce nově vznikající Divadelní soubor Křečovice. Plánuje znovu uvést veselohru Ferdinanda Olivy nazvanou „Pojď na mé srdce“, kterou jako své první divadelní představení uvedl v Křečovicích v roce 1921 místní ochotnický spolek. Patronem představení byl tehdy hudební skladatel Josef Suk, který v Křečovicích žil a tvořil. Jeho vnuk Jan Suk nyní křečovickým ochotníkům nabízí pomoc s režii a úpravou textu hry.

Divadelní soubor Křečovice v současnosti aktivně nabírá nové členy. „Jediným kritéri-

em pro přijetí je nadšení z nové zkušenosti pod dohledem profesionálního vedení. Věkové hranice jsou neomezené,“ uvedl zakladatel spolku Josef Bucek. Divadelníky čeká několik měsíců pravidelného zkoušení v místní klubovně a následně premiéra, která se odehraje v rekonstruovaném objektu pojmenovaném Hudební a kulturní stodola Josefa Suka. V budoucnu pak plánují s hrou putovat po okolních vesnicích a divadelních festivalech.

Josef Bucek se svou rodinou opravuje v Křečovicích bývalý hostinec, ve kterém se pa-

mátné divadelní představení v roce 1921 uskutečnilo. „Když se o plánu obnovení divadelní tradice dozvěděl vnuk skladatele Jan Suk, šéfredaktor, spisovatel a režisér rozhlasových her, byl nadšen a nabídl se k režii a úpravě textu této veselohry do současného jazyka,“ dodal Josef Bucek. Zajímavostí podle něj je, že finanční výtěžek z odehraných představení spolku tehdy pomohl při stavbě památníku padlým vojínům ve světové válce 1914–18, který stojí dodnes na návsi v Křečovicích.

jt

S Josefem Buckem z Křečovic nejen o Hospůdce střediskové a ochotnickém divadle

Josef Bucek se pustil do realizace svého snu, kterým chce přispět ke kulturnímu rozvoji v Křečovicích. Plánuje zde otevřít Hospůdku střediskovou s plnou, obnovit ochotnické divadlo, pořádat festivaly... Své plány, ale i problémy začínajícího podnikatele, prozradil v následujícím rozhovoru.

Co vás vedlo k podnikání a proč obec Křečovice?

V posledních letech jsem se jako zaměstnanec stále častěji setkával se špatným přístupem k zaměstnancům. Nebyl jsem si jistý, zda za to může moje nezkrotná nátura, nedocení odvedené práce nebo leckdy neoprávněný pocit zaměstnavatelů, že jsou prezidenty zeměkoule s jedinou možnou pravdou. Začalo mi taky hodně vadit, že je zákazník brán jako produkt, číslo. Přestává platit, že je zákazník váženou osobou. Chtěl jsem zkusit, zda to nezvládnou lépe a čekal na vhodnou příležitost. To, že jsem si vybral

zrovna Křečovice, byla náhoda. Při svých výletech do přírody jsem si zamiloval zdejší krajinu a rozhodl se, že tady chci žít a nechat vyrůstat svoje děti. Nejprve jsem si s rodinou našli pronájem ve vesnici Luhý. Nasával jsem atmosféru a začal hledat vhodnou nemovitost ke koupi. Při jedné výpravě na další prohlídku nemovitosti jsem v Křečovicích zahlédl na plotě starého domu ručně psanou ceduli Na prodej. Objekt jsem si prohlédl a v podstatě se hned rozhodl ke koupi. Byly to hlavně emoce a instinkt, logika přišla až později.

Kdy přišel nápad na Hospůdku střediskovou?

To bylo velmi rychlé. Původně jsem hledal objekt k bydlení a mým záměrem bylo časem vybudovat nahrávací studio. Nic profesionálního, jen něco pro vlastní zábavu. Bude to znít bláznivě, ale když jsem poprvé vešel do první větší haly v objektu, jako bych

slyšel cinkat püllitry, šustit mariášové karty, všechny ty příběhy, veselice na mě doslova křičely. On to málokdo ví, ale kameny jsou něco jako harddisky. Umí v sobě uchovat celou řadu dat, setkáváme se s tím u menhirů, starých hradů, zkrátka u všech kamenných staveb. Nemalý podíl na tom měla i vnučka po zesnulém majiteli, která nám při prohlídce řekla, že se v objektu kdysi nacházela restaurace, a že by její děda moc rád, kdyby

➤➤➤

tam zase byla. Než jsme dokončili prohlídku, bylo jasno. Musíme objektu vrátit jeho původní funkci.

Proč zrovna Hospůdka středisková? Věděl jste od začátku, že se zde natáčela česká komedie Vesničko má středisková?

Popravdě nevěděl. Primárně jsem se zajímal o příběh obce, chcete-li historii, a posléze o historii objektu. Při koupi jsem dostal informaci, že byl objekt postaven devatenáct set něco, ale že nikdo neví, kdy přesně. Na mapách z roku 1630 byla plocha již zastavěna. Číslo popisné „2“ a některé architektonické prvky mi však napovídaly, že to není pravda. Instinkt nezklamal a opravdu byl na tomto místě zájezdní hostinec od prvopočátku a pouze v roce 1781 byla dřevostavba nahrazena novou kamennou budovou. To pro mě byla velká výzva, ale i značné prodražení. I když objekt nebyl památkově chráněn, z respektu k původním stavitelům jsem se vydal cestou starých technologií a materiálů. Samozřejmě je to o celé řadě kompromisů, obzvláště v nástavbě, která bude sloužit jako penzion. Tady jsme z důvodů ekologie vytápění a provozu volili nové technologie. Jinak je tomu u původních prostor hostince. Hliněné omítky, repliky oken z 18. století, masivní dřevěné trámy, dřevěné stropy a podlahy. Název byl pak zvolen jako nejlepší z titulu marketingového uchopení. Vesničko má středisková je jedna z neúspěšnějších českých komedií a byla by hloupost toho nevyužít.

Spoléháte tedy na turismus spojený s filmovými místy?

Do jisté míry mi to dává jisté záruky, přeci jen sem ročně přijdou desetitisíce turistů, cyklistů, motorkářů. Jeden by se podivil, jak je tu rušno. Obzvláště vždy poté, co film odvysílá některá televizní stanice. Kromě toho, že objekt sousedí s chalupou filmového Oty Rakosníka, máme z druhé strany za souseda Jana Suka, který zde spravuje muzeum hudebního skladatele Josefa Suka. Obcí vede Sukova stezka a každoročně se tu koná akce Sukovo Jaro. A takovou zajímavostí je, že hostinec měl zadní vchod, tzv. Sukovu braniku. Mistr sem chodil na pivo a doprovod mu občas dělal i další známý hudební skla-

datel Antonín Dvořák. Víte, pro mě jako pro muzikanta je představa toho, že do mé restaurace chodily takové osobnosti, že tu seděly u piva a čerpaly inspiraci, něčím neuvěřitelně povzbuzujícím. Dokonce zde měl v roce 1921 premiéru křečovic divadelní spolek.

Tak odtud ten nápad vybudovat zde i divadlo?

Ano, přesně tak. Vnuk pana Suka režuruje rozhlasové hry, a když se dozvěděl, že zde chceme obnovit tradici spolku, kterého byl jeho dědeček patronem, byl nadšen. Úmyslně jsme vybrali hru od Ferdinanda Olivy, se kterou zde začínali, s názvem Pojd na mé srdce, a zrovna dáváme dohromady ansámbl. Kromě divadla chceme prostory stodoly užívat i jako koncertní sál, kinosál, galerii, místo pro zábavu, svatební veselice nebo jako přednáškový sál.

Takže „stodola má středisková“?

Ale kdeže. Je nám velkou ctí, že jsme získali možnost stodolu pojmenovat Hudební a divadelní stodola Josefa Suka. Je to pro nás velká čest, ale zároveň závazek k tomu, aby kultura, kterou zde budeme prezentovat, splňovala jisté standardy a úroveň. Pevně věřím, že se nám to povede.

Restaurace, penzion, divadlo, co vše zde plánujete provozovat?

Rádi bychom toho zvládli co nejvíc. Máme představu pořádat v Křečovicích filmový festival, festival pěveckých sborů, několik koncertů a výstav do roka. Líbilo by se mi obnovit zdejší přístavací plochu a dělat srazy starých práškových letadel, doprovázenou o sraz veteránů. Ale to je ještě běh na dlouhou trať.

To je vcelku dost aktivit. Jak to chcete vše zvládnout a kdy si myslíte, že reálně budete otvírat?

Ano, je to dost aktivit. Jenže otevřít jen restauraci a čekat, že přijdou zákazníci, by byla sebevražda. Musíte neustále investovat čas i peníze do propagace nejen Hospůdky střediskové a divadla, ale i do propagace obce jako takové. Do turismu, infrastruktury apod. I proto chceme na našem pozemku na násvi vybudovat například veřejné záchodky. Sami to nemáme šanci zvládnout, hledání vhodného partnera je něco, s čím se potýkáme od začátku, a má to přímý vliv na to, kdy se nám projekt podaří dokončit. Některé části jsou již před dokončením, jiné v 50% rozpracovanosti. Asi největším problémem při hledání partnera je obecná nedůvěra, která panuje v dnešní společnosti. Z druhé strany je moje představa podnikat poctivě, což je něco, čeho se stále spousta podnikatelů obává, a nevěří, že je to v dnešní době možné.

Jak to myslíte? Touha po poctivém podnikání by přece měla být vaší výhodou...

To byste nevěřila, jak blízko jsou pravdě ti, co říkají, že poctivě to nejde. Tak třeba řemeslníci, snad každý se hned ptá, zda se bude jednat o práci na doklad, nebo bez něj. A když řeknete, že na doklad, tak najednou nemají čas. Navádění ke zneužívání dotací, to byl další aspekt, který mi dlouho bránil se o dotace vůbec začít zajímat. Spousta potenciálních partnerů uváděla jako svoje know-how právě to, jak skvěle ovládají umění zlodějiny na státu či na zákaznících. Neříkám, že jsou takoví všichni, kdyby tomu tak bylo, museli bychom přestat hledat. Ale zatím jsme na takového partnera nenarazili. Další věc je, že se nejedná o malou investici, a já bych nerad, aby čistě srdcový projekt, i když s ekonomickým zájmem, byl financován penězi, které nepocházejí z čistého obchodu. To vše nám komplikuje hledání partnera.

Říkáte nemalou investici. Jak náročné je dnes něco takového vybudovat a kde jste sehnal peníze?

Rekonstruovat objekt z 18. století je finančně náročné a musím říct, že v prvotních kalkulacích jsme se dost seklí. S manželkou jsme oba zaměstnaní, a tak jsme si půjčili v bance. Hodně nám taky pomohla rodina a celá řada kamarádů, která zde za pivo a párek odpracovala spoustu hodin. Hlavně při vyklízení objektu nebo při oklepávání starých omítek. Celkové náklady na vybudování by neměly přesáhnout 12 milionů Kč. Jsme zhruba v půlce.

Nebojíte se v dnešní době zadlužit?

Otec a někteří známí nás nabádali, že je to velmi riskantní. Já se nechci bát. Věřím, že když půjdeme tou správnou cestou a nenecháme se zvíkat těmi, co říkají, že poctivě to nejde, vše dobře dopadne. Už dnes nás celá řada lidí podporuje, pomáhá nám a cení si toho, jakým způsobem to děláme. Pomocť se nám snaží i Posázaví, a to bez jakýchkoliv osobních vazeb, což nás ujišťuje v tom, že když narazíte na správné lidi na správných místech, dá se zvládnout i zdánlivě nemožné.

Je ještě něco, co byste chtěl vzkázat našim čtenářům?

Chtěl bych poděkovat všem, kteří nás podporují, ať už osobně nebo na sociálních sítích. Jděte za svým snem, ale nezapomínejte na to, že není důležitý cíl, ale cesta.

red

Centrum na podporu integrace cizinců v Benešově

Dne 28. 11. 2018 zahájilo svoji činnost Centrum na podporu integrace cizinců v Benešově, v ulici Poštovní 2079, 3. patro. Centrum zřizuje Správa uprchlických zařízení Ministerstva vnitra (SUZ MV), která otevřela od roku 2009 postupně deset Center na podporu integrace cizinců (CPIC). Naposledy byla otevřena Centra ve Středočeském kraji s pracovišti ve městech Kladno, Mladá Boleslav, Kutná Hora, Benešov a Příbram. Zároveň v rámci Ústeckého, Královéhradeckého, Jihomoravského kraje a v rámci Hlavního města Prahy působí obdobná integrační Centra, která provozují jiné organizace. Centra na podporu integrace cizinců tedy tvoří komplexní síť v rámci celé republiky, která zajišťuje realizaci integrační politiky ČR ve vztahu k cílové skupině cizinců, kteří jsou z tzv. třetích zemí (mimo EU) a legálně pobývají na území ČR. Jejich provoz je v současné době financován v rámci národního programu Azylového, migračního a integračního fondu (AMIF).

Centra poskytují cílové skupině následující služby: sociální a právní poradenství, kurzy českého jazyka, sociokulturní kurzy nebo možnost využití internetového pracoviště a knihovny. Důležitým úkolem každého CPIC je rovněž zajistit vytvoření a činnost regionálních poradních platform, které ko-

ordinují výměnu informací mezi hlavními aktéry na úrovni kraje a řeší zde aktuální problémy týkající se cizinecké problematiky. Cílem těchto pravidelných platform je zajistit lepší výměnu informací a podávání podnětů na přijímání opatření reagujících na aktuální potřeby v oblasti integrace cizinců. V souvislosti s aktuální situací na trhu práce a trvajícím nárůstem zaměstnávání cizinců patří mezi velké úkoly Centra také komunikace a spolupráce se zaměstnavateli a koordinace této situace s dalšími institucemi. Cílem těchto opatření je prevence negativních jevů, přinášejících napětí mezi cizinci a většinovou společností, které přináší nezvládnutá integrace.

Aktuálně v Benešově

V lednu se uskutečnila první regionální platforma CPIC, které se kromě zástupců odboru azylové a migrační politiky a CPIC Jihlava účastnili zástupci MěÚ v Benešově, ÚP, PS, ZŠ Dukelská, DDM, pobočky KHS a VZP, PPP, probační a mediační služby. Cílem této první platformy bylo představit poslání a poskytované služby Centra v Benešově, představit směr a možnosti práce Centra a poskytnout zajímavé informace z oblasti integrace cizinců a připravovaných změn v souvislosti s novelou zákona o pobytu cizinců v ČR.

Kurzy českého jazyka

Otevíráme kurzy základní, intenzivní a kurzy pro děti. Všechny kurzy jsou poskytovány zdarma. Každou středu od 15.30 do 17.00 hodin je otevřený základní kurz českého jazyka v prostorách CPIC Benešov. Základní kurz českého jazyka je otevřený pro všechny přichodící účastníky. Na kurz není potřeba se předem přihlásit.

Pro naši cílovou skupinu připravujeme kurzy sociokulturní orientace na témata, která pro ně mohou být aktuální a potřebná. V únoru jsme se setkali nad tématem „Zápis dětí do mateřských a základních škol“. Rodiče dětí jsme seznámili se systémem vzdělávací soustavy v ČR, s průběhem zápisu a všemi dalšími náležitostmi, které se zápisem a nástupem do školy souvisí. V březnu jsme se v rámci akce „Vítejte v Benešově“ vydali na společnou procházku městem a ukázali jsme si důležité instituce, úřady, školy, lékaře a další místa, která je dobré znát, pokud zde bydlíme.

Podrobnosti je možné získat na:

www.integracnicentra.cz, icbenesov@suz.cz, tel.: 770 173 138, 326 905 279

Lenka Tůmová

S Krokodýlem do Posázaví

V březnu začala turistická sezóna na železnici. Po zimní přestávce vyjely vlaky Českých drah pro turisty a cyklisty i historické výletní vlaky dopravce KŽC. Na trať se vrátí legendární lokomotivy bardotky na vlcích podél Sázavy. Chystá se i celá řada jarních akcí pro fanoušky vlaků nebo starých autobusů nebo železniční spoj, který pojedje přímo do velkopopovického pivovaru.

Do Posázaví nově vyjedou i stroje řady M 286.1, přezdívané Krokodýl, které byly v minulosti například součástí legendárního rychlíku Vindobona jezdícího mezi Prahou a Berlínem. Unikátní lokomotiva „Krokodýl“ z roku 1967, jejíž oprava trvala bezmála pět let, bude jezdit o víkendech a svátcích

do 28. října na trati z Prahy do Týnce nad Sázavou a Čerčan.

České dráhy letos zlepšily přímé spojení z Prahy na střední Sázavu k Ledečce, Kácovu a Zruč nad Sázavou. V sobotu i v neděli ráno sem jezdí přímý vlak z Prahy krátce před půl devátou. V sobotu odpoledne jede zpět od Sázavy do Prahy jeden přímý vlak, v neděli pak dva. Až do konce června zde však dopravu komplikuje výluka, všechny vlaky proto jedou jen do Ledečka a ze Sázavy dál do Zruče nad Sázavou jezdí náhradní autobusy.

Všemi zmiňovanými turistickými vlaky obou dopravců, tedy Českých drah i KŽC, můžete cestovat v Praze a ve Středočeském

kraji na jízdenky Pražské integrované dopravy.

Do své druhé sezony letos vstoupil Kozel expres, společný projekt Českých drah a Plzeňského Prazdroje. Tento speciální vlak jezdí od začátku dubna do konce září vždy v sobotu z pražského hlavního nádraží přes Strančice do Velkých Popovic a zpět. Jízdy zajišťuje historický motorový vůz M 152.0002. Předprodej jízdenek je ve všech pokladnách a v e-shopu ČD i na portálu GoOut. Jízdenka stojí 390 Kč, v ceně je zahrnuto jízdné zvláštním vlakem a prohlídka pivovaru s ochutnávkou piva.

Podrobnosti o všech jízdách jsou na: www.cd.cz/zazitky.

V okolí osady Nouze turisté nezabloudí

V naší republice je velmi rozšířená turistika, i já jsem nadšeným turistou a rád cestuji. Případlo mi tedy vhodné něčím přispět k tomuto českému trendu a rozhodl jsem se alespoň v okolí mého bydliště, osady Nouze, vybudovat několik rozcestníků. Možná se tímto trochu zlepší informovanost a orientace turistů. Bylo to docela pracné, ale hodně mi pomohlo, že na tuto moji snahu přispělo několik sponzorů, a to Pila Netluky, Posázaví o.p.s. a Lom Bělce. Doufám, že to bude sloužit dobré věci.

Drahomír Surynek

Zpěvák Michal Prokop zve na festival Krásný ztráty live do Všetec

David Koller, Vlasta Redl, Michal Prokop & Framus Five, Vladimír Mišík, Lenka Dusilová, Laura a její tygři a mnoho dalších se sejdou 9. a 10. srpna na festivalu Krásný ztráty live ve Všetecích. Garantem a spolupořadatelem

zou Hrubým, připravujeme hlavně festival Krásný ztráty live ve Všetecích a zároveň chystáme reedici našeho posledního alba „Sto roků na cestě“ na vinylu, doplněnou o živé bonusy některých písní, nahranych na prvním ročníku toho festivalu

ných individualit, jsou tam velké plochy pro improvizaci mých dvou virtuozních kolegů, každé vystoupení je trochu jiné, hodně záleží na momentální atmosféře a invenci.

Foto Kryštof Kalina

festivalu je známý zpěvák a moderátor Michal Prokop, který byl za svou výjimečnou hudební kariéru nedávno uveden do Síně slávy hudebních cen Anděl. Michala Prokopa proslavily hity Kolej Yesterday nebo pořad České televize Krásný ztráty a na festivalu vystoupí nejen se svou kapelou Framus Five, ale na pódiu se exkluzivně objeví i společně s Davidem Kollem a dalšími účinkujícími. Vstupenky ze zvýhodněné edice jsou právě v předprodeji na www.krasnyztratyvsetice.cz a v síti Ticket-portal.

Jde především o muziku

Na začátku března jste byl v rámci předávání cen Anděl 2018 uveden do Síně slávy. Jak toto krásné ocenění vnímáte?

Michal Prokop (MP): Moc si toho vážím, za celou svou více než padesátiletou kariéru jsem zas tak mnoho cen nedostal, i když vlastně jedna cena tuhle moji dráhu zahájila – to bylo v prosinci 1967, na 1. Československém beatovém festivalu. Síně slávy cen Anděl je celoživotní ocenění, ale odpočívat zatím nehodlám.

Co vše plánujete v letošním roce. Čeká vás hodně koncertování?

MP: Kromě běžných koncertů jak s Framus Five, tak s triem s Lubošem Andrštem a Hon-

zou Hrubým, připravujeme hlavně festival Krásný ztráty live ve Všetecích a zároveň chystáme reedici našeho posledního alba „Sto roků na cestě“ na vinylu, doplněnou o živé bonusy některých písní, nahranych na prvním ročníku toho festivalu v roce 2016 v Lokti. Rádi bychom právě na festivalu ve Všetecích tento vinyl pokřtili. A s tím taky souvisí ještě další dvě věci, které se letos připravují, ale z pověrčivosti o tom zatím konkrétně hovořit nechci. Nechte se překvapit.

Festival Krásný ztráty live pořádáte již potřetí. Letos se akce poprvé odehraje ve Všetecích na Benešovsku. Proč jste zvolili zrovna toto místo?

MP: S tím nápadem za mnou přišel můj promotér David Gaydecka. Věděl, že se tady už dřív pořádaly podobné akce menšího rozsahu, že je to zajímavé místo a že je u majitele objektu chuť do takové věci s námi jít. Byl jsem se tam podívat a moc se mi ten prostor Statku Všetice líbí. Je to nová výzva zkusit si jakýsi Woodstock v českých poměrech, na rozdíl od minulých dvou ročníků, které se konaly v zavedených přírodních amfiteátrech v blízkosti českých hradů.

Jak vnímáte předchozí dva ročníky festivalu, jaká tam panovala atmosféra a jací byli diváci?

MP: Oba ročníky byly moc fajn. Skvělá atmosféra, vnímaví lidé v hledišti, kteří přesně věděli, na co jdou. Nebyl to takový ten „festák“, kam se lidi jezdí opíjet a zařadit si. Na festivalu Krásný ztráty live vždy šlo a určitě zase půjde především o muziku. Tomu odpovídá i výběr účinkujících.

Na festivalu si zahrajete s oběma svými formacemi. Na co se návštěvníci mohou těšit z Vašeho repertoáru? Budete hrát nové věci, nebo i legendární hity?

MP: Samozřejmě obojí. S kapelou to bude průřez naší letitou tvorbou, s triem je to trochu jinak, tam se repertoár s Framusem protkne jen málo, jde o setkání tří výraz-

Kdo bude mezi dalšími účinkujícími a podle jakého klíče jste tyto hosty vybíral?

MP: Především je třeba říci (jak často uvádějí politici), že dramaturgie festivalu není jen mou záležitostí, je to práce celého kolektivu lidí, kteří mají s pořádáním hudebních festivalů, jako je třeba pražský festival Metronome, velké zkušenosti. Já pochopitelně do toho taky mám co říci. Chceme, aby festival byl setkáváním muzikantů různých generací, aby to nebyla jen náhodná snůška těch, kteří zrovna „táhnou“ a mají náhodou čas. Jde o lidi, kteří s tou českou rockovou muzikou nějak významně pohnuli, nebo hýbají, nebo o kterých si myslíme, že mají takový potenciál pro budoucnost. Budou tam starší pardálové jako Vláda Mišík a Etc..., krásný projekt Pocta Petru Skoumalovi, z těch o něco mladších pak David Koller s kapelou, Vlasta Redl, z mladých třeba Zrní, nebo Never Sol, ale taky Laura a její tygři, Lenka Dusilová, MCH Band a řada dalších.

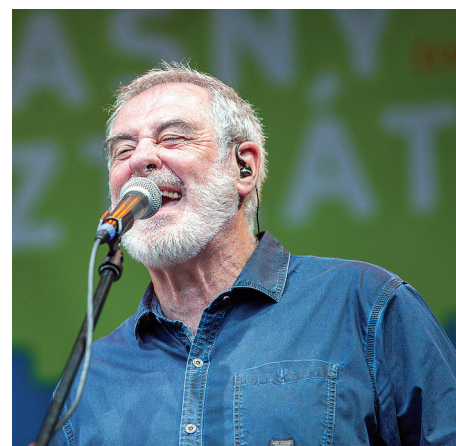
Zahrajete si s někým z nich?

MP: Ano. Chystám se k tomu.

Chystáte pro návštěvníky i nějaká další překvapení?

MP: Něco už jsem naznačil výš, ale ještě se nechte překvapit. Těším se moc!

red

Pátý HOUMR RUN se na Konopišti poběží pro Anežku

HOUMR RUN je zážitkový běh v krásném prostředí Konopiště, určený převážně pro všechny sportovní nadšence

běhu v přírodě a terénu. Jedná se o devítikilometrový okruh s menším převýšením. Trať je vedena do kopce, z kopce, po rovin-

ce, lesem, loukou, krapet asfaltem – zkrátka krásnou krajinkou konopištského zámeckého parku.

Letošní pátý ročník, který se uskuteční 23. června, bude věnovaný Anežce. Veškeré startovní, které se vybere, dostane dívka na svou léčbu a hlavně cvičení, které je pro její vývoj nezbytný. Věříme, že nás podpoříte i v roce 2019 tak trochu netradičně. Prostě se jen sejdeme a společně odstartujeme 5. HOUMR RUN pro Anežku. Vezměte

s sebou celou rodinu a třeba jen společně oběhněte či projděte okruh kolem rybníka (2,7 kilometru), nebo zdolejte celou devítikilometrovou trať. Tento ročník má být spíše symbolický a hlavně nadační.

Sraz je 23. června v 10.30 u letního divadla na Konopišti, společný start je v 11.00 hodin. Startovní je dobrovolné. Další informace na www.eliska-fitness.cz nebo www.houmr-run.cz.

Eliška Růžicková

Seznam partnerů Místní akční skupiny Posázaví a jejich kontaktní údaje k 1. 5. 2019

Název subjektu	Sídlo/adresa trvalého bydliště	Zástupce subjektu pro MAS	Oblast působení
Fyzická osoba bez IČ – občan			
Adriana Ondračková	Týnec nad Sázavou, K Náklí 94, 257 41	Adriana Ondračková	služby
Ing. Alois Maceška	Votice, Kaplířovo náměstí 17, 259 01	Ing. Alois Maceška	cestovní ruch
Ing. Lucie Onderčaninová	Chrást nad Sázavou 199, Týnec nad Sázavou, 257 41	Ing. Lucie Onderčaninová	služby
Mgr. Veronika van der Ent	Neveklov, Na Leškově 238, 257 56	Mgr. Veronika van der Ent	vzdělávání
Nestátní neziskové organizace			
Cesta integrace, o.p.s.	Říčany, Masarykovo náměstí 6/17, 251 01	Mgr. Alena Radová	sociální oblast
Historický klub z.s.	Týnec nad Sázavou, Klusáčkova 2, 257 41	Václav Pošmurný	historie, kultura a památky
Lidem blíž z.s.	Řehovice 21, Maršovice, 257 56	Ing. Hana Bačíková	děti, rodina, sociální oblast
Mateřské centrum Hvězdička, z.s.	Benešov, Vančurova 1146, 256 01	Ing. Jana Čechová	děti, ženy, rodina, vzdělávání
MC Kulíšek	Bystřice, Ješutovo náměstí 115, 257 51	Vanda Pechová	děti, ženy, rodina, vzdělávání
Náplava Sázavy, spolek	Kamenný Újezdec 30, Kamenný Přívoz, 252 82	Věra Weinerová	kultura a památky
Ochrana fauny ČR o.p.s.	Hrachov 13, Svatý Jan, 262 56	Pavel Křížek	ekologie, děti, ochrana přírody
Rodinné centrum PUTTI, z.s.	Sázava, Uhlířskojanovická 17, 285 06	Bohumila Boušková	děti, ženy, rodina, vzdělávání
RUAH o.p.s.	Benešov, Tyršova 2061, 256 01	Mgr. Marta Vacková	sociální oblast
Rytmus Střední Čechy, o.p.s.	Benešov, F. V. Mareše 2056, 256 01	Mgr. Pavla Fleischhansová	sociální oblast
Římskokatolická farnost Benešov	Benešov, Na Karlově 92, 256 01	Roman Lutz	církev
Sdružení pro ochranu kulturního dědictví – Zlenice	Senohraby, Příčná 61, 251 66	Vladimír Havelka	kultura a památky
Sdružení rodičů při Gymnáziu Benešov z.s.	Benešov, Husova 470, 256 01	Ing. Vladimír Babka	děti a mládež, vzdělávání
Sdružení SPORT, z.s.	Tloskov 1, Neveklov, 257 56	PhDr. Radka Jiroušková	děti, rodina, sport
Spolek Mateřské centrum Motýlek, Týnec nad Sázavou	Týnec nad Sázavou, Okružní 520, 257 41	Ing. Kateřina Pikousová	děti, ženy, rodina, vzdělávání
SPOLEK POSÁZAVSKÝ PACIFIK	Čerčany, Havlíčkova 445, 257 22	Šárka Šarfová	kultura a památky
Statek Vlčkovice, o.p.s.	Vlčkovice 1, Neustupov, 257 03	Jan Počepický	sociální oblast
TSK SÁLTA Benešov	Struhařov 68, 256 01	Karel Maršálek	kultura, děti, sport
ZÁŠKOLÁK, z.s.	Postupice, Školní 153, 257 01	Jana Jiřová	děti a mládež, vzdělávání
Život v Hradci a okolí - spolek	Hradec 1, Stříbrná Skalice, 281 63	Ing. Evžen Zeman, CSc.	kultura a památky
Podnikatelé			
Bisport s.r.o.	Týnec nad Sázavou, Ing. Fr. Janečka 511, 257 41	Jaromír Biolek	cestovní ruch
ELTSEN a.s.	Benešov, Jana Nohy 1237, 256 01	Ing. Jiří Stibůrek	cestovní ruch
Hotel Všetice s.r.o.	Všetice 6, Netvořice, 257 44	Karolína Mikšíková	cestovní ruch, zemědělství
Jan Mejšnar	Benešov, Pražská 295, 256 01	Jan Mejšnar	sociální oblast
Jiří Sternberg	Jemniště 1, Postupice, 257 01	Jiří Sternberg	cestovní ruch, zemědělství
Miroslav Němec	Týnec nad Sázavou, Brodecká 466, 257 41	Miroslav Němec	cestovní ruch
Miloslav Perníček	Heroutice 1, Neveklov, 257 56	Miloslav Perníček	cestovní ruch, zemědělství
Obce a města			
Obec Čerčany	Čerčany, Václavská 36, 257 22	Ing. Jitka Pawingerová	veřejná správa
Obec Hradištko	Hradištko, Chovatelů 500, 252 09	Lucie Hašková	veřejná správa
Obec Kamenný Přívoz	Kamenný Přívoz 285, 252 82	Jiří Patera	veřejná správa
Obec Kozmice	Kozmice 12, Benešov, 256 01	Helena Matoušková	veřejná správa
Obec Krhanice	Krhanice 46, 257 42	Mgr. Aleš Papoušek	veřejná správa
Obec Křečovice	Křečovice 9, Neveklov, 257 56	Robert Nečas	veřejná správa
Obec Lešany	Lešany 23, Netvořice, 257 44	František Vrkoslav	veřejná správa
Obec Stranný	Stranný 39, Neveklov, 257 56	Josef Červ	veřejná správa
Město Benešov	Benešov, Masarykovo náměstí 100, 256 01	Mgr. Zdeněk Zahradníček	veřejná správa
Město Bystřice	Bystřice, Dr. E. Beneše 25, 256 01	Mgr. Martina Trochová	veřejná správa
Město Jílové u Prahy	Jílové u Prahy, Masarykovo náměstí 194, 254 01	Jiří Zápal	veřejná správa
Město Neveklov	Neveklov, nám. Jana Heřmana 80, 257 56	Ing. Michal Hašek	veřejná správa
Město Sázava	Sázava, Náměstí Voskovce a Wericha 356, 285 06	Ivan Koldcsiter	veřejná správa
Město Týnec nad Sázavou	Týnec nad Sázavou, K Náklí 404, 257 41	Martina Höhnová, DiS.	veřejná správa
Město Votice	Votice, Komenského 700, 259 17	Mgr. Jiří Čáp	veřejná správa
Městys Kácov	Kácov, Jirsíkova 157, 285 09	Mgr. Soňa Křenová	veřejná správa
Městys Maršovice	Maršovice 89, 257 55	Mgr. Bohumil Ježek	veřejná správa
Městys Netvořice	Netvořice, Mírové náměstí 19, 257 44	Monika Šlehobrová	veřejná správa
Svazky obcí			
CHOPOS	Chotýšany 54, 257 28	Ing. Miroslav Kratochvíl	společné aktivity obcí
Dobrovolný svazek obcí Mikroregion Voticko	Votice, Komenského náměstí 700, 259 17	Ing. Lucie Krubnerová	společné aktivity obcí
Státní organizace			
Lesy České republiky, s.p.	Benešov, Želetinka 12, 256 01	Ing. Petr Kjučukov	lesy
Školy			
Gymnázium Benešov	Benešov, Husova 470, 256 01	Mgr. Roman Hronek	vzdělávání

EVROPSKÁ UNIE
Evropský fond pro regionální rozvoj
Integrovaný regionální operační program

MINISTERSTVO
PRO MÍSTNÍ
ROZVOJ ČR

Zpravodaj Posázaví > Číslo 1 – Ročník 2019 < Za informace uvedené v článku jsou odpovědní jejich autoři. Fotografie jsou z archivu Posázaví o.p.s. a od dopisovatelů. Šéfredaktorka PhDr. Jaroslava Tůmová (jt), tel.: 602 216 637. **Posázaví o.p.s.** • kancelář Masarykovo náměstí 1, 256 01 Benešov. Své dotazy, připomínky a příspěvky můžete zasílat na e-mail: tumova@posazavi.com. **MK ČR E 15860**